ECLI:CY:EDLEM:2019:A53

ΣΤΟ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Χρ. Γ. Φιλίππου, Α.Ε.Δ.

Αρ. Αλλοδαπής Απόφασης: 5/2018

Αναφορικά με τον περί Αποφάσεων Αλλοδαπών Δικαστηρίων (Αναγνώριση, Εγγραφή και Εκτέλεση Δυνάμει Συμβάσεως) Νόμο του 2000 (Ν. 121(Ι)/2000)

-και-

Αναφορικά με τον περί της Συμβάσεως περί της Αναγνωρίσεως και Εκτελέσεως Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων (Κυρωτικό) Νόμο του 1979 (Ν. 84/1979)

-και-

Αναφορικά με τον περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμο του 1987 (Ν. 101/1987)

-και-

Αναφορικά με την Απόφαση της Ένωσης Ναυτικών Διαιτητών του Λονδίνου (London Maritime Arbitrators Association) (LMAA) που εκδόθηκε την 30 Νοεμβρίου 2016 ως αυτή διορθώθηκε την 24 Δεκεμβρίου 2016

-και-

Αναφορικά με την αίτηση μεταξύ:

SUEK AG, από την Ελβετία

Αιτήτριας

-και-

LARCHER TRADING LIMITED, από τη Λεμεσό

Καθ' ης η αίτηση

Ημερομηνία: 30 Ιανουαρίου, 2019

Εμφανίσεις:

Για την αιτήτρια: Η κα Μ. Χ"Σωτηρίου για Μιχαλάκης Κυπριανού & Σία Δ.Ε.Π.Ε.
Για την καθ' ης η αίτηση: Ο κ. Η. Αγαθοκλέους για Αγαθοκλέους-Νεοφύτου & Σία ΔΕΠΕ

ΑΠΟΦΑΣΗ

(αίτηση εγγραφής αλλοδαπής απόφασης)

Η Αιτήτρια επιδιώκει με την υπό κρίση αίτηση της την αναγνώριση και/ή εγγραφή και /ή κήρυξη ως εκτελεστής στην Κύπρο απόφασης της Ένωσης Ναυτικών Διαιτητών του Λονδίνου (London Maritime Arbitrators Association) (στη συνέχεια «η LMAA») η οποία εκδόθηκε εναντίον της Καθ' ης η Αίτηση στις 30.11.2016 και η οποία διορθώθηκε στις 24.12.2016.

Η νομική βάση της αίτησης στηρίζεται στα άρθρα 2, 3, 4 και 5 του περί Αποφάσεων Αλλοδαπών Δικαστηρίων (Αναγνώριση, Εγγραφή και Εκτέλεση Δυνάμει Συμβάσεως) Νόμου του 2000 (Ν.121(Ι)/2000), στα άρθρα 2 και 3 του περί της Συμβάσεως περί της Αναγνωρίσεως και Εκτελέσεως Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων (Κυρωτικό) Νόμο του 1979 (Ν. 84/1979), στη Σύμβαση περί της Αναγνωρίσεως και Εκτελέσεως Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων που έγινε στην Νέα Υόρκη στις 10/6/1958 που εκτίθεται σαν Πίνακας στον πιο πάνω Νόμο του οποίου αποτελεί μέρος και ειδικότερα στα άρθρα Ι έως και VI αυτής, στα άρθρα 2, 3, 7, 9, 35 και 36 του περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμου του 1987 (Ν. 101/1987), στα άρθρα 2, 3, 4 και 5 του περί της Συμβάσεως περί Καταργήσεως της Υποχρεώσεως προς Νομιμοποίηση Αλλοδαπών Δημοσίων Εγγράφων (Κυρωτικό) Νόμος του 1972 (Ν. 50/72), στη Σύμβαση για περί Καταργήσεως της Υποχρεώσεως προς Νομιμοποίηση Αλλοδαπών Δημοσίων Εγγράφων που έγινε στη Χάγη την 5/10/1961 που εκτίθεται ως Πίνακας στον πιο πάνω Νόμο του οποίου αποτελεί μέρος, στα άρθρα 17 και 34 του περί Απόδειξης Νόμου, ΚΕΦ. 9, στους Θεσμούς Πολιτικής Δικονομίας Δ.48 ΘΘ. 1, 2, 3, 4 και 9, Δ.55 Θ. 1 και επί της σύμφυτης εξουσίας και πρακτικής του Δικαστηρίου.

Το πραγματικό υπόβαθρο της αίτησης το θέτει με ένορκη δήλωση της η δικηγόρος στο δικηγορικό γραφείο που εκπροσωπεί στην παρούσα την Αιτήτρια κα ΧΧΧΧΧ Κώστα (στη συνέχεια «Ε.Δ. Κώστα») η οποία εκτός από την εξουσιοδότηση που έχει για να προβεί σε ένορκη δήλωση προς υποστήριξη της αίτησης και τις πηγές της πληροφόρησης της σε σχέση με τα γεγονότα της υπόθεσης, αναφέρεται στην ανάγκη που επέβαλε την καταχώρηση της παρούσας αίτησης.

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΟΠΩΣ ΕΚΤΙΘΕΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΕΝΟΡΚΕΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ:

Με σκοπό να δοθεί μια πλήρης εικόνα των γεγονότων που οδήγησαν στην επίδικη διαιτητική απόφαση, προχωρώ στη σκιαγράφηση αυτών των γεγονότων όπως αυτά καταγράφονται στις εκατέρωθεν ένορκες δηλώσεις και στα έγγραφα που επισυνάπτονται σε αυτές,

και αυτό παρόλο ότι αυτό το Δικαστήριο δεν πρέπει σύμφωνα με τη νομολογία να υπεισέλθει στην ουσία τους εφόσον αυτά έχουν ήδη κριθεί με την διαιτητική απόφαση.

Η κα Κώστα στη δική της ένορκη δήλωση, αναφέρεται στο σύνολο των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών (προφίλ), τόσο της Αιτήτριας εταιρείας όσο και της καθ' ης η αίτηση. Η Αιτήτρια έχει την έδρα της την Ελβετία και δραστηριοποιείται στη διεθνή αγορά άνθρακα Ρωσικής παραγωγής. Η Καθ' ης η Αίτηση είναι Κυπριακή εταιρεία και έχει το εγγεγραμμένο γραφείο της στην Λεμεσό.

Η διαφορά που ανέκυψε μεταξύ των μερών προέρχεται από τη συμφωνία με αρ. XXX («Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ 1813») και τη συμφωνία με αριθμό XXX («Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ 1842»).

Σύμφωνα με τις ως άνω συμφωνίες η Αιτήτρια συνήψε με την Καθ' ης η Αίτηση τη Συμφωνία 1813 στις 17.10.2008 (Τεκμ. 5). Περαιτέρω, η Αιτήτρια συνήψε με την Καθ' ης η Αίτηση την Συμφωνία 1842 στις 30.01.2009 (Τεκμ. 6). Βάσει αυτών των Συμφωνιών 1813 και 1842, η Αιτήτρια συμφώνησε να πωλήσει και η Καθ' ης η Αίτηση συμφώνησε να αγοράσει, αντίστοιχα, 12.800 και 14.000 μετρικούς τόνους (+/-10%) ρωσικό άνθρακα κατά την περίοδο από τον Μάρτιο του 2008 έως τον Απρίλιο του 2009. Η Αιτήτρια παρέδωσε και η Καθ' ης η Αίτηση αποδέχθηκε άνθρακα συνολικής αξίας τουλάχιστον $ 1.136.575,82 Δολάρια ΗΠΑ. Κατά παράβαση των όρων των Αρχικών Συμφωνιών Πώλησης, η Καθ' ης η Αίτηση δεν εξόφλησε το τίμημα του άνθρακα ως είχε συμφωνηθεί μεταξύ των μερών.

Σε σχέση με τη συμφωνία διαιτησίας, η Αιτήτρια ενεργώντας ως ο πωλητής συνήψε με την Καθ' ης η Αίτηση που ενεργούσε ως η αγοράστρια, τη Συμφωνία XXX (στη συνέχεια «η Συμφωνία Διαιτησίας») στις 07.12.2010. Στο προοίμιο της Συμφωνίας Διαιτησίας, η Καθ' ης η Αίτηση αναγνώρισε ότι χρωστά στην Αιτήτρια τα εξής:

(i) Το συνολικό ποσό των $1,136,575.82 Δολάρια ΗΠΑ («η Κύρια Οφειλή») αναφορικά με την παράδοση ποσοτήτων άνθρακα που πραγματοποίησε η Αιτήτρια σύμφωνα με τις Αρχικές Συμφωνίες Πώλησης, και

(ii) Δεδουλευμένο Τόκο στην Κύρια Οφειλή όπως συμφωνήθηκε μεταξύ της Αιτήτριας και της Καθ' ης η Αίτηση, ο οποίος την 07.12.2010 (ημερομηνία κατά την οποία συνήφθη η Συμφωνία Διαιτησίας) ανερχόταν στο συνολικό ποσό των $ 156,807.71 Δολάρια ΗΠΑ.

(iii) το σύνολο του δεδουλευμένου τόκου σε Δολάρια ΗΠΑ στο ανεξόφλητο μέρος της Κύριας Οφειλής σε ποσοστό 8% το χρόνο για την περίοδο αρχομένης την 8.12.2010 μέχρι την ημερομηνία όπου η Κύρια Οφειλή ή οποιοδήποτε μέρος αυτής έχει εξοφληθεί πλήρως.

Η ρήτρα 14.1 της Συμφωνίας Διαιτησίας προνοεί ότι αυτή θα διέπεται και θα ερμηνεύεται σύμφωνα με το δίκαιο της Αγγλίας. Η ρήτρα 14.2 της Συμφωνίας Διαιτησίας προνοεί ότι για κάθε διαφορά που απορρέει από ή συνδέεται με τη Συμφωνία Διαιτησίας, θα υποβάλλεται σε διαιτησία

στο Λονδίνο και σύμφωνα με ρήτρα 14(2)(i) της Συμφωνίας Διαιτησίας, όταν το ποσό που αξιώνεται από τους ενάγοντες είναι μικρότερο από $ 1.000.000 Δολάρια ΗΠΑ αλλά μεγαλύτερο από $ 50.000 Δολάρια ΗΠΑ (όπως στην παρούσα περίπτωση), η διαιτησία θα υποβάλλεται σε ένα μοναδικό διαιτητή και η διαιτησία θα διεξάγεται σύμφωνα με τους Κανόνες FALCA της LMAA. Η ενόρκως δηλούσα επισύναψε αντίγραφο των εν λόγω Κανόνων που εξασφάλισε από την ιστοσελίδα της LMAA ως Τεκμ. 7.

Ως Τεκμ. 8 επισύναψε ένορκη δήλωση της μεταφράστριας κας XXXXX Χατζηπαυλή ημερομηνίας 6.09.2017 στην οποία επισυνάπτει ως Τεκμ. Α τη μετάφραση της Συμφωνίας Διαιτησίας από τα Αγγλικά στα Ελληνικά και ως Τεκμ. Β το αντίγραφο της Συμφωνίας Διαιτησίας στα Αγγλικά. Στην ένορκη της δήλωση αναφέρει ότι το Τεκμ. Α είναι πιστή μετάφραση του Τεκμ. Β. Δηλώνει ότι όπως την ενημέρωσε η κα Χατζησωτηρίου του γραφείου τους, η μεταφράστρια κα Χατζηπαυλή την ενημέρωσε ότι δεν θα ήταν δυνατό η μετάφραση της Συμφωνίας Διαιτησίας να γίνει μέσω του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών (ΓΤΠ) δέχεται για μετάφραση μόνο πρωτότυπα έγγραφα. Σε αυτή την περίπτωση, σύμφωνα με πληροφόρηση που είχε από τους κ.κ XXXXX Iglin και XXXXX Popov, ο λόγος που δεν προσκομίζεται το πρωτότυπο της Συμφωνίας Διαιτησίας είναι ότι και τα δύο πρωτότυπα βρίσκονται στην κατοχή της Καθ' ης η Αίτηση. Συγκεκριμένα τον Ιανουάριο του 2011, η Αιτήτρια, αφού υπέγραψε δεόντως δύο πρωτότυπα της Συμφωνίας Διαιτησίας, απέστειλε αυτά με την υπηρεσία ταχυμεταφορών (courier service) DHL στην Καθ' ης η Αίτηση για να τα υπογράψει και αυτή και να επιστρέψει πίσω στην Αιτήτρια το ένα πρωτότυπο και να κρατήσει το δεύτερο πρωτότυπο. Αυτό έγινε σύμφωνα και με τη ρήτρα 15.9 της Συμφωνίας Διαιτησίας που προνοεί ότι αυτή συνήφθη σε δύο πρωτότυπα, ένα για το κάθε μέρος. Επισυνάπτει τα σχετικά ηλεκτρονικά μηνύματα που αποδεικνύουν τα όσα αναφέρει με ημερομηνίες 13.01.2011 και 17.01.2011 στα Ρωσικά ως Τεκμ. 9 και τη μετάφρασή τους στα Αγγλικά ως Τεκμ. 10. Περαιτέρω, όπως την έχουν ενημερώσει οι κ.κ. XXX Iglin και XXX Popov, τα μέρη είχαν συμφωνήσει όπως η Συμφωνία Διαιτησίας έχει ημερομηνία το Δεκέμβριο του 2010 λόγω και των υπολογισμών του τόκου που είχαν γίνει μέχρι εκείνη την ημερομηνία, παρόλο που τα πρωτότυπα θα υπογράφονταν τον Ιανουάριο του 2011. Επίσης, όπως την ενημέρωσαν περαιτέρω, ο XXX Filippov, CEO (Chief Executive Officer) της Αιτήτριας, έχει καταγράψει στην τελευταία σελίδα της Συμφωνίας Διαιτησίας το ακόλουθο λεκτικό: «Πιστοποιώ ότι αυτό είναι ένα αληθινό, πλήρες και ακριβές αντίγραφο» και στη συνέχεια έχει τοποθετήσει την υπογραφή του. Οι κ.κ. XXX Iglin και XXX Popov την έχουν ενημερώσει επίσης ότι η Καθ' ης η Αίτηση ουδέποτε αμφισβήτησε την ύπαρξη της εν λόγω Συμφωνίας Διαιτησίας ούτε και προώθησε κάτι τέτοιο κατά τη διάρκεια της Διαιτησίας αλλά ούτε και κατά τη διάρκεια της Αίτησης Εκκαθάρισης.

Σε σχέση με τη διαδικασία της Διαιτησίας, η ενόρκως δηλούσα δηλώνει ότι σύμφωνα με τη διαιτητική απόφαση η Καθ' ης η Αίτηση εξόφλησε την Κύρια Οφειλή με δόσεις και η τελευταία δόση πληρώθηκε την 28.09.2012. Η Καθ' ης η Αίτηση δεν εξόφλησε τους τόκους που προέκυψαν λόγω της καθυστερημένης εξόφλησης της Κύριας Οφειλής και ως εκ τούτου η Αιτήτρια αποφάσισε να καταχωρήσει τη Διαιτησία. Στη ρήτρα 16 της Συμφωνίας Διαιτησίας, στα στοιχεία επικοινωνίας για την Καθ' ης η Αίτηση αναγράφεται η διεύθυνση εγγεγραμμένου γραφείου της στη Λεμεσό καθώς και η ηλεκτρονική διεύθυνση (email) XXXXX@dclc.com.ua. Την 11.11.2015 επιδόθηκε στη διεύθυνση εγγεγραμμένου γραφείου της Καθ' ης η Αίτηση στην Κύπρο, μέσω ιδιώτη επιδότη,

επιστολή-Ειδοποίηση για Διορισμό Διαιτητή ημερομηνίας 9.11.2015 με την οποία η Αιτήτρια ζητούσε από την Καθ' ης η Αίτηση να εγκρίνει το διορισμό της Elizabeth Birch ως τη μοναδική διαιτητή εντός 14 ημερών. Επισυνάπτει την ένορκη δήλωση του ιδιώτη επιδότη XXXXX Βαλανίδη ημερομηνίας 12.11.2015 μαζί με τα συνημμένα σε αυτή έγγραφα ως Τεκμ. 11. Τα εν λόγω έγγραφα είχαν αποσταλεί και με ηλεκτρονικό μήνυμα στην ηλεκτρονική διεύθυνση XXXXX@dclc.com.ua. Περαιτέρω, την 20.01.2016 επιδόθηκε στη διεύθυνση εγγεγραμμένου γραφείου της Καθ' ης η Αίτηση στην Κύπρο μέσω ιδιώτη επιδότη επιστολή-Ειδοποίηση για Διορισμό Διαιτητή και έναρξη της διαιτητικής διαδικασίας ημερομηνίας 18.01.2016 που απέστειλε η Αιτήτρια προς την LMAA. Επισυνάπτει την ένορκη δήλωση του ιδιώτη επιδότη XXXXX Βαλανίδη με ημερομηνία 22.01.2016 μαζί με τα συνημμένα σε αυτή έγγραφα ως Τεκμ. 12. Τα εν λόγω έγγραφα είχαν αποσταλεί και με ηλεκτρονικό μήνυμα στην ηλεκτρονική διεύθυνση XXXXX@dclc.com.ua. Δηλώνει περαιτέρω ότι τα μέρη συμφώνησαν στο διορισμό ενός μόνο διαιτητή και η Αιτήτρια υπέβαλε αίτημα προς τον Πρόεδρο της LMAA ζητώντας το διορισμό διαιτητή. Σύμφωνα με τον Κανόνα 4 των Κανόνων FALCA ο Πρόεδρος διόρισε τον XXXXX Gault ως το μοναδικό διαιτητή. Στις 6.05.2016 επιδόθηκε στη διεύθυνση εγγεγραμμένου γραφείου της Καθ' ης η Αίτηση στην Κύπρο μέσω ιδιώτη επιδότη η Απαίτηση («Claim Submissions») της Αιτήτριας στο πλαίσιο της Διαιτησίας, την οποία η Αιτήτρια απέστειλε και στο Διαιτητή XXXXX Gault. Επισυνάπτει την ένορκη δήλωση του ιδιώτη επιδότη XXXXX Βαλανίδη με ημερομηνία 9.05.2016 μαζί με τα συνημμένα σε αυτή έγγραφα ως Τεκμ. 13. Η εν λόγω Απαίτηση είχε αποσταλεί και με ηλεκτρονικό μήνυμα στην ηλεκτρονική διεύθυνση XXXXX@dclc.com.ua. Ως εκ των ανωτέρω, η Καθ' ης η Αίτηση, παρόλο που ειδοποιήθηκε δεόντως για τη Διαιτησία, επέλεξε να μην συμμετάσχει. Επισυνάπτει ως Τεκμ. 14 σειρά ηλεκτρονικών μηνυμάτων που αποστάλθηκαν στην Καθ' ης η Αίτηση και την Αιτήτρια από το Διαιτητή XXXXX Gault με τα οποία είχε δοθεί παράταση στην Καθ' ης η Αίτηση για να καταχωρήσει την Υπεράσπισή της («Defence Submissions») στα οποία φαίνεται ότι αυτή ουδέποτε απάντησε.

Στη συνέχεια παραθέτει τα σχετικά με τη διαιτητική απόφαση, ότι δηλαδή στις 30.11.2016 εκδόθηκε η αρχική διαιτητική απόφαση από το Διαιτητή XXXXX Gault ο οποίος απέστειλε ηλεκτρονικό μήνυμα στην Αιτήτρια και στην Καθ' ης η Αίτηση την ίδια ημερομηνία ενημερώνοντάς τις για την έκδοση της διαιτητικής απόφασης και ότι θα μπορούσε να τους την αποστείλει μετά την καταβολή των εξόδων ύψους £2.860 Στερλινών. Η Αιτήτρια κατέβαλε το εν λόγω ποσό εξ ολοκλήρου δεδομένου ότι η Καθ' ης η Αίτηση δεν ανταποκρίθηκε στο αίτημα της Αιτήτριας για καταβολή των εξόδων εξ ημισείας. Ως εκ τούτου την 8.12.2018 αποστάλθηκε και στις δύο πλευρές ανυπόγραφο αντίγραφο της διαιτητικής απόφασης. Επισύναψε ως Τεκμ. 15 τη δέσμη ηλεκτρονικών μηνυμάτων στα οποία έκανε αναφορά. Επισύναψε ως Τεκμ. 16 ανυπόγραφο αντίγραφο της διαιτητικής απόφασης που εκδόθηκε την 30.11.2016. Δηλώνει ότι στις 8.12.2016 η Αιτήτρια απέστειλε μέσω ηλεκτρονικού μηνύματος αίτηση για διόρθωση τυχαίου λάθους («accidental mistake») της διαιτητικής απόφασης που εκδόθηκε την 30.11.2016 βάσει του Κανόνα 25 των Κανονισμών FALCA. Ο Διαιτητής XXXXX Gault ζήτησε από την Καθ' ης η Αίτηση να απαντήσει μέχρι την 16.12.2016 σε αυτή την αίτηση διόρθωσης. Την 24.12.2016 ο Διαιτητής XXXXX Gault απέστειλε ηλεκτρονικό μήνυμα και στις δύο πλευρές αναφέροντας ότι η Καθ' ης η Αίτηση δεν απάντησε στην αίτηση διόρθωσης της Αιτήτριας. Ως εκ τούτου, ο Διαιτητής XXXXX Gault έκανε αποδεκτή την αίτηση διόρθωσης της Αιτήτριας και εξέδωσε στις 24.12.2016 τη διορθωμένη

Διαιτητική Απόφαση. Επισύναψε ως Τεκμ. 17 δέσμη ηλεκτρονικών μηνυμάτων στα οποία έκανε αναφορά. Επισύναψε επίσης ως Τεκμ. 18 ανυπόγραφο αντίγραφο της διορθωμένης διαιτητικής απόφασης που αποστάλθηκε στα μέρη με ηλεκτρονικό μήνυμα την 24.12.2016.

Η Καθ' ης η Αίτηση βάσει της Διαιτητικής Απόφασης διατάχθηκε όπως καταβάλει στην Αιτήτρια το ποσό των $ 237.692,42 Δολάρια ΗΠΑ και έξοδα ύψους £2.860 Στερλίνες. Ως Τεκμ. 19 επισύναψε την πιστοποιημένη μετάφραση της Διαιτητικής Απόφασης από την Αγγλική στην Ελληνική γλώσσα μαζί με το συνημμένο πρωτότυπο της δεόντως κεκυρωμένης Διαιτητικής Απόφασης στην Αγγλική γλώσσα. Όπως φαίνεται από αυτό, το δεόντως κεκυρωμένο πρωτότυπο της Διαιτητικής απόφασης πιστοποιήθηκε από τη Συμβολαιογράφο (Notary Public) XXXXX XXXXX Milburn του Λονδίνου η οποία πιστοποίησε τη γνησιότητα της υπογραφής του Άγγλου Διαιτητή της Ένωσης Ναυτικών Διαιτητών του Λονδίνου Simon Gault. Η Αγγλίδα δικηγόρος και Συμβολαιογράφος κα XXXXX Milburn επιβεβαίωσε στη κα Χατζησωτηρίου ότι η πιστοποίηση αυτή είναι σύμφωνη με το Αγγλικό δίκαιο. Επίσης σημειώνω ότι η υπογραφή της Συμβολαιογράφου XXXXX XXXXX Milburn έχει πιστοποιηθεί σύμφωνα με τη Σύμβαση περί Καταργήσεως της Υποχρεώσεως προς Νομιμοποίηση Αλλοδαπών Δημοσίων Εγγράφων που έγινε στην Χάγη την 5.10.1961 (apostille). Η Αγγλίδα δικηγόρος και Συμβολαιογράφος XXXXX Milburn επιβεβαίωσε στην κα Χατζησωτηρίου ότι η πιστοποίηση αυτή είναι σύμφωνη με το Αγγλικό δίκαιο. Περαιτέρω, όπως συμβουλεύει την ενόρκως δηλούσα η κα Χατζησωτηρίου, η υπογραφή της μεταφράστριας κας XXXXX Χατζηπαυλή έχει πιστοποιηθεί από το XXXXX Χάσικο εκ μέρους του Διευθυντή του ΓΤΠ. Επίσης υπάρχει βεβαίωση της μεταφράστριας κας XXXXX Χατζηπαυλή με την οποία βεβαιώνει ότι το κείμενο αυτό είναι πιστή μετάφραση του επισυναπτόμενου εγγράφου, ήτοι της δεόντως κεκυρωμένης Διαιτητικής Απόφασης. Η ίδια τη συμβουλεύει επίσης ότι το ΓΤΠ έχει ορισθεί ως η αρμόδια υπηρεσία στην Κύπρο για να διεξάγει πιστοποιημένες μεταφράσεις σύμφωνα με την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αριθμό 33.581 της 24.05.1990. Επισυνάπτει το σχετικό απόσπασμα της εν λόγω απόφασης το οποίο έχει εξασφαλίσει η κα Χατζησωτηρίου μέσω του ΓΤΠ ως Τεκμ. 20. Δηλώνει πως έχει στην κατοχή της εκτύπωση από την ιστοσελίδα του ΓΤΠ η οποία αναφέρει τα εξής: «Ο Κλάδος Μεταφράσεων του ΓΤΠ είναι η υπηρεσία πιστοποιημένων μεταφράσεων της κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας». Επισυνάπτει την εν λόγω εκτύπωση ως Τεκμ. 21.

Η ενόρκως δηλούσα εξηγεί στη συνέχεια της ένορκης δήλωσης της με ταυτόχρονη επισύναψη των σχετικών εγγράφων το νομότυπο, κατ΄ ισχυρισμό της, της διαδικασίας της διαιτησίας που διεξήχθη και της πιστοποίησης των σχετικών εγγράφων της. Αναφέρει ότι ο Άγγλος δικηγόρος, ναυτικός διαιτητής και μεσολαβητής XXXXX Gault έχει ετοιμάσει γραπτή βεβαίωση ημερομηνίας 13.03.2018 με την οποία βεβαιώνει ότι η Διαιτητική Απόφαση την οποία εξέδωσε την 30.11.2016, ως αυτή διορθώθηκε την 24.12.2016, μεταξύ της Αιτήτριας και της Καθ' ης η Αίτηση, είναι τελική, δεσμευτική και εκτελεστή στο Ηνωμένο Βασίλειο (άρα και στην Αγγλία που αποτελεί μέρος του Ηνωμένου Βασιλείου), όπου εκδόθηκε η εν λόγω Διαιτητική Απόφαση. Επισυνάπτει την εν λόγω βεβαίωση ως Τεκμ. 22. Περαιτέρω σημειώνει ότι η Συμβολαιογράφος (Notary Public) XXXXX Milburn του Λονδίνου πιστοποίησε τη γνησιότητα της υπογραφής του Άγγλου Διαιτητή της Ένωσης Ναυτικών Διαιτητών του Λονδίνου Simon Gault στην εν λόγω βεβαίωση. Περαιτέρω, επισυνάπτει ως Τεκμ. 23 εκτυπώσεις από την ιστοσελίδα που διατηρεί ο εν λόγω XXXXX Gault

όπου καταγράφονται οι σπουδές του και η εμπειρία του ως ναυτικός διαιτητής. Περαιτέρω, επισυνάπτει ως Τεκμ. 24 εκτυπώσεις από την ιστοσελίδα των Saville & Co. που παρέχει υπηρεσίες συμβολαιογράφων όπου καταγράφονται οι σπουδές και η εμπειρία της XXXXX Milburn. Περαιτέρω επισυνάπτει ως Τεκμ. 25 εκτυπώσεις από την ίδια ιστοσελίδα όπου επεξηγείται η διαφορά μεταξύ δικηγόρου και συμβολαιογράφου και επεξηγείται πότε χρειάζεται να γίνει πιστοποίηση legalisation και πότε πιστοποίηση apostille. Εξηγεί ότι η Σύμβαση για Αναγνώριση και Εκτέλεση Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων η οποία υπογράφηκε στην Νέα Υόρκη το 1958 («η Σύμβαση της Νέας Υόρκης») κυρώθηκε από την Κυπριακή Δημοκρατία στις 29.12.1980 μέσω του Κυρωτικού Νόμου 84/1979 και από το Ηνωμένο Βασίλειο στις 24.09.1975. Επισυνάπτει στην ένορκη δήλωση της λίστα με τις χώρες που έχουν κυρώσει τη Σύμβαση της Νέας Υόρκης ως Τεκμ. 26 μαζί με πιστοποιητικό ημερομηνίας 31.10.2017 του Υπουργού Εξωτερικών της Κυπριακής Δημοκρατίας που εκδόθηκε σύμφωνα με τον Περί Αποδείξεως Διεθνών Συμβάσεων Νόμο (Ν. 103(1)/2002) με το οποίο πιστοποιείται ότι το Ηνωμένο Βασίλειο έχει προσχωρήσει τόσο στη Σύμβαση της Νέας Υόρκης όσο και στη Σύμβαση της Χάγης της 5.10.1965 Περί Καταργήσεων Υποχρεώσεων προς Νομιμοποίηση Αλλοδαπών Δημοσίων Εγγράφων (Convention Abolishing the Requirements of Legalisation for Foreign Public Documents). Στο εν λόγω πιστοποιητικό αναφέρεται ότι το Ηνωμένο Βασίλειο επικύρωσε τη Σύμβαση της Χάγης στις 21.08.1964 ενώ η Κύπρος στις 30.04.1973.

Καταγράφει στη συνέχεια της ένορκης δήλωσης της ότι στις 2.02.2017 επιδόθηκε στη διεύθυνση εγγεγραμμένου γραφείου της Καθ' ης η Αίτηση στην Κύπρο, μέσω ιδιώτη επιδότη, επιστολή απαίτησης από την Αιτήτρια αναφορικά με την πληρωμή του ποσού των $ 237.692,42 Δολάρια ΗΠΑ και εξόδων ύψους £2.860 Στερλίνες μαζί με αντίγραφο της Διαιτητικής Απόφασης. Επισυνάπτει την ένορκη δήλωση του ιδιώτη επιδότη XXXXX Βαλανίδη ημερομηνίας 3.02.2017 μαζί με τα συνημμένα σε αυτή έγγραφα ως Τεκμ. 27. Σημειώνει ότι τα εν λόγω έγγραφα παραλήφθηκαν από την κα XXX Τσιρίδου, διευθύντρια της Καθ' ης η Αίτηση. Η Καθ' ης η Αίτηση δεν απάντησε στην εν λόγω επιστολή ούτε προέβη σε οποιαδήποτε πληρωμή προς την Αιτήτρια.

Σε σχέση με τη διαδικασία εκκαθάρισης που είχε καταχωρήσει εναντίον της Καθ' ης η Αίτηση, δηλώνει ότι κατά το 2014 και πριν την έκδοση της Διαιτητικής Απόφασης, η Αιτήτρια είχε επιδώσει στη διεύθυνση εγγεγραμμένου γραφείου της Καθ' ης η Αίτηση επιστολή απαίτησης και απαίτησε την πληρωμή του οφειλόμενου ποσού τόκων εντός περιόδου τριών εβδομάδων. Λόγω της παράλειψης της Καθ' ης η Αίτηση να προβεί σε οποιαδήποτε πληρωμή ή να απαντήσει στην επιστολή απαίτησης, η Αιτήτρια καταχώρησε την αίτηση με αρ. 403/2014 στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού με την οποία ζητούσε την έκδοση διατάγματος εκκαθάρισης της Καθ' ης η Αίτηση βάσει του ότι η Καθ' ης η Αίτηση ήταν αναξιόχρεη και ανίκανη να πληρώσει τα χρέη της. Η Καθ' ης η Αίτηση είχε διορίσει δικηγόρους και πέτυχε τον παραμερισμό της αίτησης εκκαθάρισης αφού το Δικαστήριο αποφάσισε ότι ενόψει του ότι δεν είχε εκδοθεί διαιτητική απόφαση μέχρι εκείνη τη χρονική στιγμή, η Αιτήτρια δεν ικανοποιούσε τον ορισμό του «πιστωτή» εν τη εννοία του Περί Εταιρειών Νόμου και ως εκ τούτου δε νομιμοποιείτο στην καταχώρηση της αίτησης εκκαθάρισης. Επισημαίνει ότι στην εν λόγω διαδικασία η Καθ' ης η Αίτηση δεν αμφισβήτησε την ύπαρξη της Συμφωνίας Διαιτησίας και της σχετικής ρήτρας για παραπομπή οποιασδήποτε διαφοράς στην

LMAA. Επισύναψε την εν λόγω ενδιάμεση απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού ημερομηνίας 5.10.2015 ως Τεκμ. 28.

Για τους ανωτέρω λόγους, εισηγείται ότι είναι αναγκαίο προς ικανοποίηση της Διαιτητικής Απόφασης όπως αυτή αναγνωριστεί, εγγραφεί και εκτελεστεί στην Κύπρο. Βάσει της σύστασης της Καθ' ης η Αίτηση και της τοποθεσίας του εγγεγραμμένου γραφείου της, πιστεύει ότι η Κύπρος αποτελεί το κέντρο των κύριων συμφερόντων της Καθ' ης η Αίτηση. Σημειώνει περαιτέρω ότι η εγγραφή και εκτέλεση της Διαιτητικής απόφασης δεν είναι αντίθετη προς τη Δημόσια Τάξη της Κύπρου. Η Καθ' ης η Αίτηση μέχρι στιγμής ουδέν ποσό έχει πληρώσει προς ικανοποίηση της Διαιτητικής Απόφασης. Τουναντίον η συμπεριφορά της καταδεικνύει την απροθυμία της να συνεργαστεί και να συμμορφωθεί με τη Διαιτητική Απόφαση. Υπό τις περιστάσεις εισηγείται ότι είναι δίκαιο και ορθό όπως εκδοθεί το αιτούμενο διάταγμα.

Η καθ' ης η αίτηση καταχώρησε ειδοποίηση περί της πρόθεσης της να ενστεί.

Η ένσταση βασίζεται στα Άρθρα 2 και 3 Περί Συμβάσεων Περί της Αναγνωρίσεως Εκτελέσεως Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων (Κυρωτικός) Νόμος 84/79 που επικύρωσε και ενσωμάτωσε στην Κυπριακή Δημοκρατία την Σύμβαση Περί της Αναγνωρίσεως και Εκτελέσεως Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων της Νέας Υόρκης ημερομηνίας 10/06/1958 (η «Σύμβαση της Νέας Υόρκης»), στα Άρθρα I-VI της Σύμβασης της Νέας Υόρκης, στα άρθρα 2-6 του περί Αποφάσεων Αλλοδαπών Δικαστηρίων (Αναγνώριση, Εγγραφή και Εκτέλεση Δυνάμει Συμβάσεως) Νόμο 121(I)/2000, στα άρθρα 2, 3, 4, 7, 35 και 36 του περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμου 101/1987, στο άρθρο 33 του περί Δικαστηρίων Νόμου 14/1960, στον περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμο, Κεφ. 6, Μέρη III-VII, στους Θεσμούς Πολιτικής Δικονομίας Δ.5, Θ. 7, Δ.48, θθ. 1-13, και Δ.55, και στις συμφυείς εξουσίες και πρακτική του Δικαστηρίου.

Προβλήθηκαν οι ακόλουθοι λόγοι ένστασης εκ μέρους της Καθ' ης η Αίτηση τους οποίους καταγράφω αυτολεξεί καθότι αυτό θα είναι υποβοηθητικό στη συνέχεια κατά το στάδιο της εξέτασης τους:

«

1. *Η Αιτήτρια δεν έχει αποδείξει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή της Σύμβασης της Νέας Υόρκης στην παρούσα περίπτωση.*

2. *Τα έγγραφα που έχουν κατατεθεί με την Αίτηση δεν πληρούν τις προϋποθέσεις των άρθρων IV.1 και IV.2 της Σύμβασης της Νέας Υόρκης για την εγγραφή και αναγνώριση και/ή εκτέλεση της Διαιτητικής Απόφασης στην Κυπριακή Δημοκρατία.*

3. *Η εγγραφή και/ή αναγνώριση και/ή εκτέλεση της Διαιτητικής Απόφασης δεν πρέπει να εγκριθεί διότι η Καθ' ης η αίτηση δεν δυνήθηκε να παρουσιάσει την υπόθεση της, ένεκα του τρόπου χειρισμού της διαιτητικής διαδικασίας από*

το Διαιτητικό Δικαστήριο (Άρθρα V.1(β) και V.2(β) της Σύμβασης της Νέας Υόρκης).

4. *Η Καθ΄ ης δεν είχε ειδοποιηθεί προσηκόντως για τη Διαιτητική διαδικασία - άρθρο V(1)(β) του Ν.84/79.*

5. *Η Διαιτητική Απόφαση δεν κατέστη δεσμευτική- άρθρο V(1)(ε) του Ν.84/79.*

6. *Η Αιτήτρια δεν έχει προσκομίσει δεόντως θεωρημένο το πρωτότυπο ή δεόντως κεκυρωμένο αντίγραφο της σχετικής συμφωνίας περί Διαιτησίας ως καθορίζει το Αρθρο IV (1) του νόμου 84/79.*

7. *Η μετάφραση των εγγράφων που έχουν επισυναφθεί ως Τεκμήρια στην ένορκη Δήλωση που συνοδεύει την Αίτηση δεν πληρεί τις προϋποθέσεις του Νόμου (Ν. 84/79).*

8. *Η Αίτηση είναι πρόωρη και / ή καταχρηστική αφού η Καθ' ης η Αίτηση έχει ήδη καταχωρήσει κατά / ή περί την 13η Σεπτεμβρίου 2018 την Ειδοποίηση Έφεσης με αριθμό CL-2018-000953- στο HIGH COURT OF JUSTICE BUSINESS AND PROPERTY COURTS OF ENGLAND AND WALES COMMERCIAL COURT μέσω της οποίας εξαιτούνται για διάφορους λόγους την ακύρωση και / ή τον παραμερισμό της επίδικης διαιτητικής απόφασης που προσπαθούν μέσω της παρούσας να εγγράψουν οι Αιτητές.»*

Τα γεγονότα της ένστασης υποστηρίζονται από ένορκη δήλωση την οποία υπογράφει ο ασκούμενος δικηγόρος στο δικηγορικό γραφείο που εκπροσωπεί την Καθ' ης η Αίτηση κ. XXXXX Σωτηρίου. Στην ένορκη δήλωση του αναφέρεται στην πηγή της γνώσης του για τα γεγονότα της υπόθεσης και της εξουσιοδότησης του για να προβεί στην ένορκη δήλωση καθώς ο διευθυντής της Καθ' ης η Αίτηση κ. XXX Chernovolenko απουσιάζει τον περισσότερο χρόνο στο εξωτερικό λόγω επαγγελματικών υποχρεώσεων ο οποίος όμως του έδωσε τις αναγκαίες πληροφορίες ως προς τα θέματα που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια της διαπραγμάτευσης. Ούτε η διευθύντρια της εταιρείας κα XXX Τσιρίδου μπορούσε να ορκισθεί επειδή δεν είχε ακριβή γνώση και/ή ολοκληρωμένη εικόνα για τις συμφωνίες και /ή διαφορά μεταξύ των διαδίκων, αφού η τελευταία ασκεί τα καθήκοντα της ως nominee director και για τον λόγο ότι τίθενται αρκετά νομικά σημεία για τα οποία μπορεί να ορκισθεί αυτός. Δηλώνει περαιτέρω ότι όπου αναφέρεται σε θέματα του Αγγλικού δικαίου, το κάνει βάσει πληροφοριών που προέρχονται από τους Άγγλους δικηγόρους της Καθ' ης η Αίτηση, και ειδικά τον δικηγόρο κ. XXXXX BOTIUK, ο οποίος είναι συνεταίρος στην δικηγορική εταιρεία Candey Limited που εκπροσωπεί τους Καθ' ων η Αίτηση σε δικαστικά μέτρα που εκκρεμούν μεταξύ των διαδίκων στην Αγγλία. Εκεί δε που αναφέρεται σε θέματα του Κυπριακού δικαίου, το κάνει βάσει πληροφοριών που προέρχονται από τους δικηγόρους της Καθ' ης η Αίτηση στην Κύπρο Αγαθοκλέους - Νεοφύτου & Σία, και ειδικά τον κ. Αγαθοκλέους Ηρακλή. Όπου δε αναφέρεται σε πληροφορίες ή συμβουλές που προήλθαν από τους δικηγόρους της Καθ' ης η Αίτηση, αυτό γίνεται χωρίς την άρση προνομίου.

Πέραν της υιοθέτησης των λόγων ένστασης και άρνησης των ισχυρισμών της κας XXXXX Κώστα ο ενόρκως δηλών κάνει αναφορά στο Άρθρο IV της Συνθήκης της Νέας Υόρκης (στο εξής «ΣΝΥ») και ισχυρίζεται ότι έχει εξετάσει τα Τεκμ. 1- 26 της ΕΔ Κώστα και δηλώνει ότι αυτά τα τεκμήρια δεν πληρούν τις απαραίτητες προϋποθέσεις που ορίζονται στο Άρθρο IV της ΣΝΥ σχετικά με την εκτέλεση αλλοδαπών διαιτητικών αποφάσεων και ως εκ τούτου η αίτηση θα πρέπει να απορριφθεί εκ προοιμίου και χωρίς περαιτέρω εξέταση της.

Αναφέρεται στην εμπορική συνεργασία της Αιτήτριας με την Καθ' ης η Αίτηση και της διαφοράς που προέκυψε μεταξύ τους και στην απόφαση που εκδόθηκε από την LMAA που εκδόθηκε στις 30.11.2016 ως αυτή διορθώθηκε στις 24.12.2016. Η διαμάχη ξεκινάει από μια αγοραπωλησία ποσότητας άνθρακα αφού η Αιτήτρια είναι μια από τις μεγαλύτερες εταιρείας παραγωγής και εμπορίας άνθρακα. Αποδέχεται ρητά κάποιους από τους ισχυρισμούς της ΕΔ Κώστα όχι όμως τον ισχυρισμό της ότι η Καθ' ης η Αίτηση δεν εξόφλησε το τίμημα του άνθρακα ως είχε συμφωνηθεί μεταξύ των μερών αφού κάτι τέτοιο δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Προβάλλει ως θέση της Καθ' ης η Αίτηση ότι μετά από συνάντηση που είχαν με την Αιτήτρια στο Μοναχό κατά / ή περί την 21.09.2012 συμφωνήθηκε προφορικά μεταξύ τους ότι αν οι Καθ' ων η Αίτηση εξοφλούσαν σύντομα το αρχικό ποσό της οφειλής τους η Αιτήτρια δεν θα αξίωναν οποιουσδήποτε τόκους. Ως εκ τούτου οι Καθ' ων η Αίτηση κατά / ή περί την 29.09.2012 τήρησαν την εν λόγω προφορική συμφωνία και εξόφλησαν το οφειλόμενο υπόλοιπο θεωρώντας ότι η όποια απαίτηση της Αιτήτριας για τόκους θα αποσυρόταν.

Πέραν όμως των πιο πάνω είναι η θέση της Καθ' ης η Αίτηση ότι η Αιτήτρια δεν προχώρησαν με τον σωστό τρόπο επίδοσης των διαδικασιών και για αυτό τον λόγο προχώρησαν στην καταχώρηση σχετικής έφεσης στο HIGH COURT OF JUSTICE BUSINESS AND PROPERTY COURTS OF ENGLAND AND WALES COMMERCIAL COURT εξασφαλίζοντας μάλιστα και σχετικό διάταγμα για επίδοση της στην Αιτήτρια στο Εξωτερικό. Εξηγεί στη συνέχεια τη σημασία της ως άνω Έφεσης/ Αίτησης παραμερισμού η οποία καταχωρήθηκε όταν διαπιστώθηκαν από τους δικηγόρους της στην Αγγλία λάθη και παραλείψεις στον τρόπο που συνήλθε το Διαιτητικό Δικαστήριο με αποτέλεσμα να πάσχει νομικά η Απόφαση που αυτό έχει εκδώσει. Ως εκ τούτου κατά / ή περί την 13.09.2018 καταχώρησαν μέσω ηλεκτρονικής μορφής την Έφεση μέσω της οποίας αιτούνταν έκδοση απόφασης ότι στη βάση της s. 72 του Arbitration Act το διαιτητικό Δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση που γίνεται απόπειρα να εγγραφεί μέσω της παρούσας αίτησης δεν είχε συγκληθεί κανονικά και ότι η απόφαση εκδόθηκε χωρίς αρμοδιότητα αφού η εταιρεία LARCHER TRADING LTD δεν ενημερώθηκε δεόντως για την έναρξη της διαιτησίας, με αποτέλεσμα να εκδοθεί απόφαση σε βάρος της χωρίς να ακουστεί καν. Επισυνάπτει αντίγραφο Έφεσης ως Τεκμ. 1. Προς επίρρωση αυτού του ισχυρισμού του παραθέτει το κείμενο του s. 72 του Arbitration Act. Την Έφεση συνόδευε ένορκη δήλωση του κ. XXXXX BOTIUK ο οποίος μέσω της επεξηγεί αναλυτικά τους λόγους που η εταιρεία LARCHER TRADING LTD εξαιτείται τον παραμερισμό της διαιτητικής απόφασης ημερομηνίας 30.11.2016 ως αυτή έχει διορθωθεί κατά/ή περί την 24.12.2016. Επισύναψε αντίγραφο της ως άνω ένορκης δήλωσης ως Τεκμ. 2 της οποίας και υιοθέτησε το περιεχόμενο της. Στην παρ. 7 της ως άνω ένορκης δήλωσης επαναλαμβάνεται ο ισχυρισμός περί της συμφωνίας αποπληρωμής πλην τόκων όπως και έπραξε εξοφλώντας όλο το οφειλόμενο ποσό στις 29.12.2012. Επαναλαμβάνει τον ισχυρισμό του περί μη νομότυπης επίδοσης της ειδοποίησης για την έναρξη και προώθηση της Διαιτησίας και ότι η αποστολή της σε ηλεκτρονική διεύθυνση που είχε απενεργοποιηθεί για την οποία ισχυρίζεται ότι είχε ενημερωθεί η Αιτήτρια δεν μπορεί να συνιστά νομότυπη επίδοση. Εξάλλου ο κ. XXX Sytnyk που ήταν ο υπεύθυνος της ως άνω ηλεκτρονικής διεύθυνσης δεν καταγραφόταν στο συμβόλαιο ως διεύθυνση για σκοπούς επίδοσης σε αυτήν ενώ όταν αυτός παρέλαβε την ειδοποίηση παρέλειψε να την προωθήσει στην Καθ΄ ης η Αίτηση με αποτέλεσμα να μην λάβει στην ουσία ποτέ γνώση για αυτήν. Επίσης οι Αιτητές απέστειλαν μέσω ταχυδρομείου στην διεύθυνση που καταγράφει ο όρος

16 την ειδοποίηση για έναρξη της Διαιτησίας στην Καθ' ης η Αίτηση με αποτέλεσμα αυτή να μην παραλειφθεί ποτέ . Είναι η θέση της Καθ' ης η Αίτηση ότι ο πιο πάνω τρόπος επίδοσης δεν ήταν ο ορθός με βάση τους όρους της σύμβασης με αποτέλεσμα η Καθ' ης η Αίτηση να μην ειδοποιηθεί ποτέ και να παραλείψει κατ' επέκταση να ανταποκριθεί και να υπερασπιστεί τον εαυτό της. Περιγράφει με λεπτομέρεια τις ενέργειες και διαδικασίες στις οποίες προβαίνουν σε Δικαστήρια της Αγγλίας για παραμερισμό της Διαιτητικής απόφασης και επισυνάπτει ως Τεκμ. 5 ενημερωτική επιστολή των δικηγόρων της.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους εισηγείται όπως το Δικαστήριο αρνηθεί την αναγνώριση της Διαιτητικής απόφασης εφόσον εκκρεμεί ακόμα η Έφεση με την οποία αμφισβητείται η εγκυρότητα της. Τέλος, εισηγείται ότι η αποδοχή της θα ήταν αντίθετη με τη δημόσια πολιτική λόγω της ως άνω εκκρεμούσας διαδικασίας παραμερισμού της Έφεσης εναντίον της Διαιτητικής Απόφασης.

ΟΙ ΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ:

Η ακροαματική διαδικασία της αίτησης διεξήχθη επί τη βάση των ισχυρισμών και γεγονότων που προβλήθηκαν στις εκατέρωθεν ένορκες δηλώσεις. Οι ευπαίδευτοι συνήγοροι προχώρησαν με τις αγορεύσεις τους όπου εκτός από τα γεγονότα με έχουν παραπέμψει και σε σχετική νομολογία και αυθεντίες. Έχω μελετήσει με προσοχή τις ικανές αγορεύσεις των μερών όπως και τη νομολογία και αυθεντίες στις οποίες με έχουν παραπέμψει. Από αυτές αναδύονται οι αρχές που εφαρμόζονται όταν το Δικαστήριο καλείται να αποφανθεί επί τέτοιου αιτήματος και τις λαμβάνω υπόψη, όπου κριθεί αναγκαίο στη συνέχεια θα γίνει αναφορά σε αυτές.

Η ΝΟΜΙΚΗ ΠΤΥΧΗ - ΑΝΑΛΥΣΗ - ΛΟΓΟΙ ΕΝΣΤΑΣΗΣ - ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ:

Η αίτηση στηρίζεται στον περί της Συμβάσεως περί της Αναγνωρίσεως και Εκτελέσεως Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων (Κυρωτικό) Ν.84/79, ο οποίος ενσωματώνει τη Σύμβαση της Νέας Υόρκης περί της Αναγνωρίσεως και Εκτελέσεως Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων ημερομηνίας 10/6/1958.

Το ακόλουθο απόσπασμα από την υπόθεση Beogradska Bank D.D. (1995) 1 Α.Α.Δ. 737 είναι ιδιαίτερα χρήσιμο ως προς την κατανόηση της έκτασης του δικαστικού ελέγχου που ασκείται σε τέτοια διαδικασία, δηλαδή τη φύση της διαδικασίας εγγραφής διαιτητικής αλλοδαπής απόφασης με βάση τις πρόνοιες του Ν.84/79.

> *«Η αναγνώριση και εκτέλεση της προαναφερθείσας αλλοδαπής εμπορικής διαιτητικής απόφασης επιδιώχθηκε με βάση τις πρόνοιες της Σύμβασης περί της Αναγνωρίσεως και Εκτελέσεως Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων της Νέας Υόρκης (η Σύμβαση), που κυρώθηκε στην Κύπρο με τον περί της Συμβάσεως περί της Αναγνωρίσεως και Εκτελέσεως Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων (Κυρωτικό) Νόμο του 1979 (Ν. 84/79), του οποίου οι πρόνοιες σύμφωνα με το άρθρο 169 του Συντάγματος έχουν αυξημένη ισχύ έναντι οιουδήποτε ημεδαπού νόμου.*

Το άρθρο ΙΙΙ της Σύμβασης καθιερώνει την υποχρέωση των κρατών μελών να αναγνωρίζουν το κύρος και να επιτρέπουν την αναγνώριση και εκτέλεση των αλλοδαπών εμπορικών διαιτητικών αποφάσεων και προνοεί πως η διαδικασία αυτή γίνεται σύμφωνα με τους δικονομικούς κανόνες που ακολουθούνται στη χώρα του δικάζοντα Δικαστή. Βέβαια αν για κάποιο τέτοιο ζήτημα υπάρχει πρόνοια στη Σύμβαση, τότε ακολουθούνται οι πρόνοιες της Σύμβασης. Η Σύμβαση δεν καθορίζει δικονομικούς κανονισμούς που να ρυθμίζουν τη διαδικασία αναγνώρισης και εκτέλεσης των αλλοδαπών διαιτητικών αποφάσεων, ούτε και στην Κύπρο καθορίστηκε δεσμευτική διαδικασία. Επομένως για ένα τέτοιο διάβημα πρέπει να γίνεται επίκληση των Κανονισμών Πολιτικής Δικονομίας.

Όταν το Δικαστήριο έχει ενώπιον του αίτηση για αναγνώριση και εκτέλεση τέτοιας απόφασης, το πρώτο θέμα που πρέπει να διαπιστώσει είναι αν πρόκειται περί διαιτητικής απόφασης επί εμπορικού ή άλλου συναφούς ζητήματος και αν αυτή είναι αλλοδαπή. Το άρθρο ΙV της Σύμβασης προνοεί για το τι πρέπει να γίνει για να επιτύχει η αναγνώριση και εκτέλεση και το άρθρο V πώς μπορεί να απορριφθεί ένα τέτοιο διάβημα και οι λόγοι που το επιτρέπουν αυτό, είναι περιορισμένοι και καθορίζονται. Τα άρθρα αυτά τα παραθέτω στην αγγλική και σε μετάφραση στην ελληνική. Μεταξύ των δύο κειμένων υπερισχύει το κείμενο του αγγλικού πρωτοτύπου, όπως προνοεί ο Ν. 84/79:

.....

....

Ο δικαστικός έλεγχος της διαιτητικής απόφασης που γίνεται σύμφωνα με τα άρθρα ΙV και V της Σύμβασης, είναι κατά τη γνώμη μου εποπτικός, έχει δικονομικό χαρακτήρα και δεν υπεισέρχεται στην ουσία της κρίσης των Διαιτητών. Κάποια απόκλιση ενδεχομένως να λεχθεί ότι γίνεται από τις πρόνοιες της παραγράφου 2(β) του άρθρου V της Σύμβασης, που αναφέρεται στη δημόσια τάξη, που γίνεται αυτεπάγγελτα από το Δικαστήριο. Όμως και πάλι, κατά την άποψή μου, η έρευνα αυτή είναι εποπτική και παρόλο που ελέγχει το περιεχόμενο της απόφασης των Διαιτητών, εντούτοις περιορίζεται μόνο στο θέμα της διαπίστωσης αν η διαιτητική απόφαση είναι αντίθετη στη δημόσια τάξη και δεν υπεισέρχεται στη διάγνωση της ουσίας της υπόθεσης.

Το δίκαιο που εφαρμόζεται στη διαδικασία του εποπτικού αυτού ελέγχου για αναγνώριση και εκτέλεση της διαιτητικής απόφασης, είναι εκείνο του δικάζοντα Δικαστή, εκτός αν υπάρχει κάποια ειδική πρόνοια στη Σύμβαση. Το βάρος της απόδειξης των όσων αναφέρονται στο άρθρο ΙV το έχει ο αιτητής, ενώ τα όσα αναφέρονται στο άρθρο V, που σχετίζονται με τους λόγους απόρριψης της αίτησης, βαρύνουν εκείνον εναντίον του οποίου γίνεται η επίκληση της απόφασης. Σύμφωνα με το άρθρο ΙV ο αιτητής δεν έχει τίποτε άλλο να πράξει για να επιτύχει την αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης από του να προσκομίσει τα έγγραφα που αναφέρονται στο άρθρο αυτό, οπότε το βάρος απόδειξης των όσων αναφέρονται στο άρθρο V, μετατοπίζεται στους ώμους του προσώπου εκείνου εναντίον του οποίου γίνεται η επίκληση.»

Στην υπόθεση Cruz City 1 Mauritius Holdings v. Arsanovia Limited, Γενική Αίτηση αρ. 322/2014, με ημερομηνία 14.05.2015 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (απόφαση της κας Ε. Εφραίμ, Π.Ε.Δ) αναφέρθηκαν τα ακόλουθα:

«Με γνώμονα τη φύση τέτοιων αιτήσεων για εγγραφή, αναγνώριση και εκτέλεση αλλοδαπής διαιτητικής απόφασης, όπως αυτή καθορίζεται στην υπόθεση Beogradska Bank D.D. (ανωτέρω) και σε άλλη σχετική νομολογία, προκύπτουν τα ακόλουθα:

i. *Στην Κύπρο η διαδικασία αναγνώρισης και εκτέλεσης διαιτητικής απόφασης διέπεται από τους περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικούς Κανονισμούς - άρθρο ΙΙΙ του Ν. 84/79 και Beogradska Bank D.D. (ανωτέρω).*

ii. *Ο δικαστικός έλεγχος της διαιτητικής απόφασης που γίνεται σύμφωνα με τα άρθρα IV και V είναι εποπτικός, έχει δικονομικό χαρακτήρα και δεν υπεισέρχεται στην ουσία της απόφασης - βλ. Beogradska Bank D.D. (ανωτέρω).*

iii. *Η έρευνα του Δικαστηρίου επεκτείνεται και στο κατά πόσο η διαιτητική απόφαση είναι αντίθετη στη δημόσια τάξη και δεν υπεισέρχεται στη διάγνωση της ουσίας της υπόθεσης - βλ. Beogradska Bank D.D. (ανωτέρω).*

iv. *Οι προϋποθέσεις που υιοθετούνται από τη Διεθνή Σύμβαση για την αναγνώριση αλλοδαπής διαιτητικής απόφασης πρέπει να ικανοποιούνται αυστηρά και κατά γράμμα - βλ. Bristol Business Corporation v. Besuno Limited (2011) 1(Β) Α.Α.Δ. 934.*

v. *Η ουσιώδης διαδικασία και ο ουσιώδης χρόνος εξέτασης των προϋποθέσεων για επικυρωμένα έγγραφα είναι η αρχική διαδικασία, δηλαδή ο χρόνος υποβολής της αίτησης - βλ. Α. Groutas Co. Ltd ν. Πεπελάση (1998) 1(Γ) Α.Α.Δ. 1675.*

vi. *Το βάρος απόδειξης των προϋποθέσεων του άρθρου IV του Ν. 84/79 φέρει ο αιτητής. Αυτός έχει μόνο την υποχρέωση να προσκομίσει τα έγγραφα τα οποία αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο. Αφού το πράξει, τότε το βάρος απόδειξης μετατοπίζεται στον καθ΄ ου η αίτηση να αποδείξει τα όσα αναφέρονται στο άρθρο V που σχετίζονται με τους λόγους απόρριψης της αίτησης - βλ. Beogradska Bank D.D. (ανωτέρω).»*

-

Σύμφωνα με το άρθρο IV της Σύμβασης της Νέας Υόρκης ο αιτητής οφείλει κατά το χρόνο υποβολής της αίτησής του να προσκομίσει τα ακόλουθα:

«(1) (α) το δεόντως κεκυρωμένο πρωτότυπο της απόφασης ή δεόντως πιστοποιημένο αντίγραφο αυτής, και

(β) το πρωτότυπο της αναφερόμενης στο άρθρο ΙΙ συμφωνίας ή δεόντως πιστοποιημένο αντίγραφο αυτής

(2) Εάν η ειρημένη απόφασις ή συμφωνία δεν συνετάχθη εις την επίσημον γλώσσαν της χώρας εις την οποίαν γίνεται επίκλησις αυτής, το αιτούν την αναγνώρισιν και εκτέλεσιν της αποφάσεως μέρος δέον να προσκόμιση μετάφρασιν των εγγράφων τούτων, εις την γλώσσαν ταύτην. Η μετάφρασις δέον να πιστοποιείται υπό επισήμου ή ορκωτού μεταφραστού ή υπό διπλωματικού ή προξενικού αντιπροσώπου.»

Το Άρθρο V της Σύμβασης της Νέας Υόρκης περιέχει τους λόγους για τους οποίους μπορεί να απορριφθεί μια αίτηση για εγγραφή αλλοδαπής διαιτητικής απόφασης. Παραθέτω κατωτέρω αυτούς που σχετίζονται με την παρούσα διαδικασία:

«1. Η αναγνώρισις και εκτέλεσις της αποφάσεως, δύναται να απορριφθή τη αιτήσει του μέρους εναντίον του οποίου γίνεται επίκλησις αυτής, μόνον εάν το εν λόγω μέρος παράσχη εις την αρμοδίαν αρχήν, ενώπιον της οποίας επιζητείται η αναγνώρισις και εκτέλεσις, απόδειξιν ότι:

(α) .....· ή

(β) το μέρος εναντίον του οποίου γίνεται επίκλησις της αποφάσεως δεν είχε ειδοποιηθή προσηκόντως περί του διορισμού του διαιτητού ή περί της διαιτητικής διαδικασίας ή άλλως πως δεν ηδυνήθη να παρουσίαση την υπόθεσιν αυτού· ή

(γ) ... ή

(δ) ... ή

(ε) η διαιτητική απόφασις δεν κατέστη εισέτι δεσμευτική διά τα μέρη, ή ότι αύτη ηκυρώθη ή ανεστάλη υπό τίνος αρμοδίας αρχής της χώρας εις την οποίαν, ή δυνάμει της νομοθεσίας της οποίας, εξεδόθη η απόφασις.

2. Η αναγνώρισις και εκτέλεσις διαιτητικής τίνος αποφάσεως δύναται ωσαύτως να απορριφθή εάν η αρμοδία αρχή της χώρας ένθα επιζητείται η αναγνώρισις και εκτέλεσις διαπιστώση ότι -

(α) ... ή

(β) η αναγνώρισις ή εκτέλεσις της αποφάσεως αντίκειται προς την δημοσίαν τάξιν της χώρας ταύτης.»

Παρόμοιες πρόνοιες που αφορούν την αναγνώριση και εκτέλεση διεθνών εμπορικών διαιτητικών αποφάσεων επί εμπορικών ζητημάτων και συναφών θεμάτων αναφέρονται και στα άρθρα 35 και 36 του περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμου του 1987 (Ν. 101/87), του οποίου η εφαρμογή περιορίζεται αποκλειστικά επί διεθνών εμπορικών διαιτησιών και αποτελεί αυτοτελή νομοθετική ρύθμιση που καθιστά τη διεθνή εμπορική διαιτησία μια αυτόνομη διαδικασία. Το άρθρο 35 είναι παρόμοιο με το άρθρο IV της Σύμβασης της Νέας Υόρκης και έχει ως ακολούθως:

«35.-(1) Η διαιτητική απόφαση, ανεξάρτητα από τη χώρα στην οποία εξεδόθη, αναγνωρίζεται ως δεσμευτική. Το Δικαστήριο, μετά από γραπτή αίτηση οποιουδήποτε των μερών, εκδίδει διάταγμα εκτέλεσης της διαιτητικής απόφασης, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος ή του επόμενου άρθρου.

(2) Το μέρος που στηρίζεται στη διαιτητική απόφαση ή που επιζητεί την εκτέλεσή της οφείλει να προσκομίσει δεόντως θεωρημένο το πρωτότυπο ή δεόντως κεκυρωμένο αντίγραφο της διαιτητικής απόφασης και της συμφωνίας περί διαιτησίας, όπως αυτή καθορίζεται στο άρθρο 7. Αν η διαιτητική απόφαση και η συμφωνία περί διαιτησίας δεν είναι διατυπωμένες στην επίσημη γλώσσα της Κυπριακής Δημοκρατίας, το Δικαστήριο δύναται να ζητήσει και την προσκόμιση δεόντως κεκυρωμένης μετάφρασης αυτών στην επίσημη γλώσσα της Δημοκρατίας.»

Το άρθρο 36 είναι παρόμοιο με το άρθρο V της Σύμβασης, όσον αφορά τους απορριπτικούς λόγους για την αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης και το σχετικό με τη διαδικασία απόσπασμα, έχει ως ακολούθως:

«36. Η αίτηση για αναγνώριση ή εκτέλεση διαιτητικής απόφασης, ανεξάρτητα από τη χώρα στην οποία εξεδόθη, απορρίπτεται μόνο εφόσον συντρέχει ένας από τους ακόλουθους λόγους:
. . . . .»

Όπως αναφέρθηκε περαιτέρω στη Beogradska Bank D.D. (ανωτέρω):

«Ο δικαστικός έλεγχος της διαιτητικής απόφασης που γίνεται σύμφωνα με τα άρθρα IV και V της Σύμβασης, είναι κατά τη γνώμη μου εποπτικός, έχει δικονομικό χαρακτήρα και δεν υπεισέρχεται στην ουσία της κρίσης των Διαιτητών. Κάποια απόκλιση ενδεχομένως να λεχθεί ότι γίνεται από τις πρόνοιες της παραγράφου 2(β) του άρθρου V της Σύμβασης, που αναφέρεται στη δημόσια τάξη, που γίνεται αυτεπάγγελτα από το Δικαστήριο. Όμως και πάλι, κατά την άποψή μου, η έρευνα αυτή είναι εποπτική και παρόλο που ελέγχει το περιεχόμενο της απόφασης των Διαιτητών, εντούτοις περιορίζεται μόνο στο θέμα της διαπίστωσης αν η διαιτητική απόφαση είναι αντίθετη στη δημόσια τάξη και δεν υπεισέρχεται στη διάγνωση της ουσίας της υπόθεσης.

Το δίκαιο που εφαρμόζεται στη διαδικασία του εποπτικού αυτού ελέγχου για αναγνώριση και εκτέλεση της διαιτητικής απόφασης, είναι εκείνο του δικάζοντα Δικαστή, εκτός αν υπάρχει κάποια ειδική πρόνοια στη Σύμβαση. Το βάρος της απόδειξης των όσων αναφέρονται στο άρθρο IV το έχει ο αιτητής, ενώ τα όσα αναφέρονται στο άρθρο V, που σχετίζονται με τους λόγους απόρριψης της αίτησης, βαρύνουν εκείνον εναντίον του οποίου γίνεται η επίκληση της απόφασης. Σύμφωνα με το άρθρο IV ο αιτητής δεν έχει τίποτε άλλο να πράξει για να επιτύχει την αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης από του να προσκομίσει τα έγγραφα που αναφέρονται στο άρθρο αυτό, οπότε το βάρος απόδειξης των όσων αναφέρονται στο άρθρο V, μετατοπίζεται στους ώμους του προσώπου εκείνου εναντίον του οποίου γίνεται η επίκληση.»

ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΕΝΣΤΑΣΗΣ:

Προχωρώ με την εξέταση των λόγων ένστασης και την εξαγωγή των ανάλογων συμπερασμάτων μου. Όπου αυτοί αφορούν το ίδιο ζήτημα ή συναφές θα εξεταστούν ομαδοποιημένα.

Οι λόγοι ένστασης 1, 2 και 6 αφορούν την μη εκπλήρωση των προϋποθέσεων για την εφαρμογή της ΣΝΥ στην παρούσα περίπτωση, ότι τα έγγραφα που έχουν κατατεθεί δεν πληρούν τις προϋποθέσεις των άρθρων IV.1 και IV.2 και ότι η Αιτήτρια δεν έχει προσκομίσει δεόντως θεωρημένο το πρωτότυπο ή δεόντως κεκυρωμένο αντίγραφο της σχετικής συμφωνίας περί Διαιτησίας ως καθορίζει το Άρθρο IV (1) του νόμου 84/79.

Στην παράγραφο 28 της ΕΔ Κώστα γίνεται η ακόλουθη αναφορά που σχετίζεται με τους πιο πάνω λόγους ένστασης:

«Επισυνάπτω ως Τεκμήριο 19 την πιστοποιημένη μετάφραση της Διαιτητικής Απόφασης από την Αγγλική στην Ελληνική γλώσσα μαζί με το συνημμένο πρωτότυπο της δεόντως κεκυρωμένης Διαιτητικής Απόφασης στην Αγγλική γλώσσα. Όπως φαίνεται από αυτό, το δεόντως κεκυρωμένο πρωτότυπο της Διαιτητικής απόφασης πιστοποιήθηκε από τη Συμβολαιογράφο (Notary Public) XXXXX XXXXX Milburn του Λονδίνου η οποία πιστοποίησε τη γνησιότητα της υπογραφής του Άγγλου Διαιτητή της Ένωσης Ναυτικών Διαιτητών του Λονδίνου XXXXX Gault. Η Αγγλίδα δικηγόρος και Συμβολαιογράφος XXXXX Milburn επιβεβαίωσε στη Χατζησωτηρίου ότι η

πιστοποίηση αυτή είναι σύμφωνη με το Αγγλικό δίκαιο. Επίσης σημειώνω ότι η υπογραφή της Συμβολαιογράφου XXXXX XXXXX Milburn έχει πιστοποιηθεί σύμφωνα με τη Σύμβαση περί Καταργήσεως της Υποχρεώσεως προς Νομιμοποίησιν Αλλοδαπών Δημοσίων Εγγράφων που έγινε στην Χάγη την 5/10/1961 (apostille). Η Αγγλίδα δικηγόρος και Συμβολαιογράφος XXXXX Milburn επιβεβαίωσε στη Χατζησωτηρίου ότι η πιστοποίηση αυτή είναι σύμφωνη με το Αγγλικό δίκαιο. Περαιτέρω, σημειώνω ότι όπως με συμβουλεύει η Χατζησωτηρίου, η υπογραφή της μεταφράστριας XXXXX Χατζηπαυλή έχει πιστοποιηθεί από το XXXXX Χάσικο εκ μέρους του Διευθυντή του PIO. Επίσης υπάρχει βεβαίωση της μεταφράστριας Χριστιάνας Χατζηπαυλή με την οποία βεβαιώνει ότι το κείμενο αυτό είναι πιστή μετάφραση του επισυναπτόμενου εγγράφου, ήτοι της δεόντως κεκυρωμένης Διαιτητικής Απόφασης. Με συμβουλεύει επίσης ότι το PIO έχει ορισθεί ως η αρμόδια υπηρεσία στην Κύπρο για να διεξάγει πιστοποιημένες μεταφράσεις σύμφωνα με την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αριθμό 33.581 της 24/5/1990. Επισυνάπτω το σχετικό απόσπασμα της εν λόγω απόφασης το οποίο έχει εξασφαλίσει η Χατζησωτηρίου μέσω του PIO ως Τεκμήριο 20. Επίσης έχω στην κατοχή μου εκτύπωση από την ιστοσελίδα του PIO η οποία αναφέρει τα εξής: «Ο Κλάδος Μεταφράσεων του ΓΤΠ είναι η υπηρεσία πιστοποιημένων μεταφράσεων της κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας». Επισυνάπτω την εν λόγω εκτύπωση ως Τεκμήριο 21.»

-

Περαιτέρω, στην παράγραφο 16 αναφέρεται ότι επισυνάπτεται ως Τεκμ. 8 ένορκη δήλωση της μεταφράστριας XXXXX Χατζηπαυλή ημερομηνίας 6.09.2017 στην οποία επισυνάπτει ως Τεκμ. Α τη μετάφραση της Συμφωνίας Διαιτησίας από τα Αγγλικά στα Ελληνικά και ως Τεκμ. Β το αντίγραφο της Συμφωνίας Διαιτησίας στα Αγγλικά. Στην ένορκη της δήλωση αναφέρει ότι το Τεκμ. Α είναι πιστή μετάφραση του Τεκμ. Β. Επεξηγείται ότι η μετάφραση της Συμφωνίας Διαιτησίας δεν μπορούσε να γίνει μέσω του PIO αφού αυτό δέχεται για μετάφραση μόνο πρωτότυπα έγγραφα και επεξηγεί γιατί δεν προσκομίστηκε το πρωτότυπο της Συμφωνίας Διαιτησίας.

Στην ίδια παράγραφο 16 της ΕΔ Κώστα αναφέρονται και τα ακόλουθα:

«ο λόγος που δεν προσκομίζεται το πρωτότυπο της Συμφωνίας Διαιτησίας είναι ότι και τα δύο πρωτότυπα βρίσκονται στην κατοχή της Καθ' ης η Αίτηση. Πιο συγκεκριμένα τον Ιανουάριο του 2011, η Αιτήτρια, αφού υπέγραψε δεόντως δύο πρωτότυπα της Συμφωνίας Διαιτησίας, απέστειλε αυτά με την υπηρεσία ταχυμεταφορών (courier service) DHL στην Καθ' ης η Αίτηση για να τα υπογράψει και αυτή και να επιστρέψει πίσω στην Αιτήτρια το ένα πρωτότυπο και να κρατήσει το δεύτερο πρωτότυπο. Αυτό έγινε σύμφωνα και με τη ρήτρα 15.9 της Συμφωνίας Διαιτησίας που προνοεί ότι αυτή συνήφθη σε δύο πρωτότυπα, ένα για το κάθε μέρος. Επισυνάπτω ηλεκτρονικά μηνύματα που αποδεικνύουν τα όσα έχω αναφέρει με ημερομηνίες 13/1/2011 και 17/1/2011 στα Ρωσικά ως Τεκμήριο 9 και τη μετάφρασή τους στα Αγγλικά ως Τεκμήριο 10.. Σημειώνω επίσης ότι ως με έχουν ενημερώσει οι κ.κ. XXX Iglin και XXX Popov η Καθ' ης η Αίτηση ουδέποτε αμφισβήτησε την ύπαρξη της εν λόγω Συμφωνίας Διαιτησίας ούτε και προώθησε κάτι τέτοιο κατά τη διάρκεια της Διαιτησίας αλλά ούτε και κατά τη διάρκεια της Αίτησης Εκκαθάρισης...».

Είναι προφανές ότι η Αιτήτρια δεν ισχυρίζεται ότι έχει προσκομίσει στην παρούσα διαδικασία το πρωτότυπο της Συμφωνίας Διαιτησίας για τον πολύ απλό λόγο, όπως εξηγεί, ότι αυτό θα ήταν αδύνατο, αφού και τα δύο πρωτότυπα τα κρατά η Καθ' ης η Αίτηση. Σημειώνω ότι μέσω

της ΕΔ Σωτηρίου τα όσα αναφέρει η κα Κώστα έχουν παραμείνει αναντίλεκτα αφού η Καθ' ης η Αίτηση δεν αρνείται ότι κατέχει και τα δύο πρωτότυπα της Συμφωνίας Διαιτησίας.

Περαιτέρω, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 22 της ΕΔ Κώστα, στις 6.05.2016 επιδόθηκε στη διεύθυνση εγγεγραμμένου γραφείου της Καθ' ης η Αίτηση στην Κύπρο μέσω ιδιώτη επιδότη η Απαίτηση («Claim Submissions») της Αιτήτριας στο πλαίσιο της Διαιτησίας, την οποία η Αιτήτρια απέστειλε και στο Διαιτητή XXXXX Gault. Η ένορκη δήλωση του ιδιώτη επιδότη XXXXX Βαλανίδη με ημερομηνία 9.05.2016 μαζί με τα συνημμένα σε αυτή έγγραφα επισυνάφθηκαν ως Τεκμήριο 13. Η εν λόγω Απαίτηση είχε αποσταλεί και με ηλεκτρονικό μήνυμα στην ηλεκτρονική διεύθυνση XXXXX@dclc.com.ua. Στην εν λόγω Απαίτηση επισυνάφθηκε αντίγραφο της Συμφωνίας Διαιτησίας.

Προς επίρρωση του ισχυρισμού της περί του νομότυπου διαδικασίας που ακολούθησε η Αιτήτρια παραπέμπει και στις ακόλουθες αποφάσεις MAGOT INCORPORATION LIMITED v. 1.VEBECA HOLDINGS LIMITED κ.ά., Γενική Αίτηση: 8/2015, με ημερομηνία 17.02.2017 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού (απόφαση του κ. Θ. Θωμά,Α.Ε.Δ.) και στην MNV Zrt. v. GRATIO HOLDINGS LTD, Αρ. Αίτησης 325/2015, ημερομηνίας 28.06.2016, του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού (απόφαση της κας Α. Πούγιουρου, Π.Ε.Δ. όπως ήταν τότε) των οποίων το σκεπτικό υιοθετείται και για τους σκοπούς της παρούσας. Σε αυτές όμως θα επανέλθω και στη συνέχεια.

Απόλυτα όμως σχετική είναι και η πολύ πρόσφατη απόφαση στην υπόθεση ALLIANCE BANK JSC v. METROPOL (CYPRUS) LIMITED, Γενική Αίτηση αρ. 4/2015, με ημερομηνία 29.12.2017 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού (της κας Ρ. Λιμνατίτου, Π.Ε.Δ.) όπου και πάλι η πρωτότυπη Συμφωνία Διαιτησίας βρισκόταν στα χέρια της Καθ' ης η Αίτηση, ωστόσο η αίτηση για εγγραφή της διαιτητικής απόφασης εγκρίθηκε. Παραθέτω εκτεταμένο απόσπασμα της για να καταδειχθεί η σχετικότητα της και το οποίο υιοθετείται και για τους σκοπούς της παρούσας:

> *«Πρώτος λόγος ένστασης είναι η μη καταχώρηση του πρωτοτύπου συμφωνίας διαιτησίας ή δεόντως πιστοποιημένου αντιγράφου μαζί με την αίτηση, γεγονός που παραδέχεται η Αιτήτρια.*
> *Είναι όμως η θέση του κ. Δράκου όπως φαίνεται μέσα από την γραπτή του αγόρευση ότι η αιτήτρια έχει εκπληρώσει αυτή την προϋπόθεση για τέσσερις ανεξάρτητους λόγους, όπως ισχυρίζεται:*
> 1. *Η συμφωνία Διαιτησίας αποδεικνύεται μέσα από τα δικόγραφα της Διαιτησίας.*
> 2. *Σε κάθε περίπτωση το άρθρο VII. 1 της Σύμβασης της Νέας Υόρκης επιβεβαιώνει ότι οι απαιτήσεις του δεν αποκλείουν ευνοϊκότερη μεταχείριση όπου το εγχώριο δίκαιο το επιτρέπει.*
> 3. *Η καθ' ης η αίτηση κωλύεται από το να εγείρει αυτό το σημείο λόγω συμπεριφοράς. Η καθ' ης η αίτηση ουδέποτε αμφισβήτησε την εγκυρότητα ή αυθεντικότητα των εγγυήσεων ενώ βασίστηκε και πάνω σ' αυτές.*
> 4. *Το Δικαστήριο δικαιούται να απαλλάξει ένα αιτητή από το να παρουσιάσει το πρωτότυπο αν αυτό είναι αδύνατο ή παράλογο.*

Αντίθετη είναι η θέση της Καθ' ης η αίτηση αφού, όπως αναφέρει ο κ. Πίττας στη δική του γραπτή αγόρευση, η Αιτήτρια έχει το βάρος να προσκομίσει κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης όλα τα έγγραφα που απαιτεί το άρθρο IV και μάλιστα στη μορφή και τον τύπο που επιτακτικά ορίζει το άρθρο IV. Το γεγονός, όπως αναφέρει ο κ. Πίπας, ότι η Αιτήτρια έχει καταθέσει την επικαλούμενη συμφωνία (διαιτησίας) ως επισυνημμένο έγγραφο στην Έκθεση Απαίτησης της στο Διεθνές Διαιτητικό Δικαστήριο και ακόμη ότι η Καθ' ης η αίτηση σε άλλες διαδικαστικές διαδικασίες δεν έφερε οιανδήποτε ένσταση στην επίκληση αντιγράφων ή «υιοθέτησαν» την εγκυρότητα της συμφωνίας σε μη πρωτότυπη μορφή δεν τους απαλλάττει από την υποχρέωση να προσκομίσουν τα έγγραφα που απαιτούνται από το άρθρο IV(a) και (β) της Σύμβασης.

Είναι επίσης η θέση του κ. Πίττα ότι οι διεθνείς συμβάσεις όπως έχουν ενσωματωθεί και στην Κυπριακή νομοθεσία πρέπει να ερμηνεύονται αυστηρά εφ' όσον αναφέρονται σε διαδικασίες εκτέλεσης σε τρίτη χώρα αποφάσεως που εκδόθηκε στο έδαφος άλλης χώρας. Η Αιτήτρια, όπως περαιτέρω ισχυρίζεται ο κ. Πίττας, δεν μπορεί να βασίζεται στο άρθρο 7 του Ν.101/87 που προβλέπει ότι μια διαιτητική συμφωνία μπορεί μεταξύ άλλων να αποδεικνύεται από την ανταλλαγή δικογράφων των διαδίκων με την οποία οι διάδικοι αναγνωρίζουν την ύπαρξη της διαιτητικής συμφωνίας γιατί η Σύμβαση της Νέας Υόρκης έχει αυξημένη ισχύ και υπερισχύει των προνοιών του Ν.101/87 καθ' όσον μέρος αντίκεινται στις πρόνοιες του άρθρου ΙΙ της Σύμβασης. Ακόμη όμως, όπως αναφέρει ο κ. Πίττας αν το Δικαστήριο δεχθεί ότι η Συμφωνία Διαιτησίας μπορεί να αποδειχθεί με βάση το άρθρο 7 του Ν.101/87 τότε το Δικαστήριο θα πρέπει να θεωρήσει ότι η Αιτήτρια δεν ικανοποίησε τις αυστηρές και επιτακτικές πρόνοιες του άρθρου IV(l) (b) της Σύμβασης της Νέας Υόρκης γιατί οι ισχυριζόμενες πιστοποιήσεις του Πρωτοκολλητή του LCIA δεν έχουν επικυρωθεί ως απαιτεί το άρθρο IV και δεν έγιναν Apostilled ως απαιτεί η σχετική νομολογία.

Στο Ν. 121(1)/2000 στον οποίο μεταξύ άλλων στηρίζεται η παρούσα αίτηση, γίνεται αναφορά στη διαδικασία που ακολουθείται σε σχέση με αιτήσεις όπως η παρούσα και είναι επίσης νομολογημένο ότι το Δικαστήριο έχει περιορισμένο εποπτικό έλεγχο αφού δεν υπεισέρχεται στην ουσία της υπόθεσης.

Σύμφωνα με το άρθρο IV(1) της Σύμβασης της Νέας Υόρκης, η οποία κυρώθηκε με τον Περί της Αναγνωρίσεως και Εκτελέσεως Διαιτητικών Αποφάσεων Νόμο (Ν. 84/1979) η αιτήτρια κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης για αναγνώριση της διαιτητικής απόφασης οφείλει να προσκομίσει.

«(α) το δεόντως κεκυρωμένο πρωτότυπο της αποφάσεως ή δεόντως πιστοποιημένο αντίγραφο αυτής.
(β) το πρωτότυπο της αναφερόμενης συμφωνίας ή η δεόντως πιστοποιημένο αντίγραφο αυτής.»

Το άρθρο IV(2) του Ν. 84/79 προνοεί επίσης ότι:

«εάν η απόφασις ή συμφωνία δεν συνετάχθη εις την επίσημον γλώσσα της χώρας εις την οποίαν γίνεται επίκλησις αυτής, το αιτούν την αναγνώριση) και εκτέλεση της αποφάσεως μέρος δέον να προσκόμιση μετάφρασιν των εγγράφων τούτων εις την γλώσσαν τούτην. Η μετάφρασις δέον να πιστοποιείται υπό επίσημου ή ορκωτού μεταφραστού ή υπό διπλωματικού ή προξενικού αντιπροσώπου.»

Ο σκοπός της πιο πάνω επιτακτικής πρόνοιας του άρθρου IV είναι να αποκλειστεί η πιθανότητα παραπλάνησης για το ποια είναι η απόφαση της οποίας ζητείται η αναγνώριση και σε ποια συμφωνία αυτή στηρίχθηκε (βλ. Bristo Business Corporation v. Besuno Ltd (2011) 1 (Β) ΑΑΔ 934).

Σε σχέση με την έννοια «πιστοποιημένο αντίγραφο» του άρθρου IV στην υπόθεση Nimegan Trading Ltd v. Wigram Inc (2009) 1(Β) ΑΑΔ 825, το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάσισε ότι σε πιστοποιήσεις Διαιτητικών Αποφάσεων δύναται να προβαίνουν εκτός από τις διπλωματικές ή προξενικές αποστολές δικαστικοί λειτουργοί ή συμβολαιογράφοι (notaries) στη χώρα όπου διεξήχθηκε η διαιτησία. Στην υπόθεση Α. Groutas Co Ltd v. ΠεπεΑάση (1998) 1 ΑΛΠ 1675 αναφέρθηκε ότι «τέτοια επικύρωση θα έπρεπε να προέρχεται από αρμόδιο πρόσωπο που θα επιβεβαίωνε το γνήσιο των υπογραφών καθώς και της σφραγίδας».

Όπως αναφέρω πιο πάνω η Αιτήτρια παραδέχεται ότι δεν έχει παρουσιάσει το πρωτότυπο ή δεόντως πιστοποιημένο αντίγραφο συμφωνίας διαιτησίας όπως είναι η πρόνοια του άρθρου IV (1) αλλά είναι η θέση της ότι αυτή η ανάγκη έχει ικανοποιηθεί μέσα από τα δικόγραφα της διαιτησίας. Επικαλείται η Αιτήτρια το άρθρο VII(I) της Σύμβασης της Νέας Υόρκης και ισχυρίζεται ότι οι απαιτήσεις του δεν αποκλείουν ευνοϊκότερη μεταχείριση όπου το εγχώριο δίκαιο το επιτρέπει.

Στις 19.9.2015 διεξήχθη στην Πάφο Συνέδριο σχετικά με την ερμηνεία της Σύμβασης της Νέας Υόρκης, στο οποίο δόθηκε οδηγός του International Council for Commercial Arbitration (ICCA) για την ερμηνεία της Σύμβασης της Νέας Υόρκης του 1958 σε μετάφραση Μαρίας Αθανασίου και Παναγιώτη Χαλκιά (πιο κάτω θα αναφέρεται ο οδηγός). Στον οδηγό γίνεται αναφορά στο άρθρο VI(1) το οποίο «ονομάζεται η διάταξη του ευνοϊκότερου δικαιώματος δεδομένου ότι επιτρέπει σε ένα μέρος που επιδιώκει την αναγνώριση και την εκτέλεση Διαιτητικής Απόφασης να βασιστεί σε κανόνες που είναι περισσότερο ευνοϊκοί από εκείνους της Σύμβασης». Όπως περαιτέρω αναφέρεται στον οδηγό «Ευνοϊκότεροι κανόνες μπορούν να βρεθούν α) στο εθνικό δίκαιο του κράτους του δικάζοντος δικαστηρίου ή β) σε συνθήκες που εφαρμόζονται στο έδαφος όπου ζητείται η αναγνώριση και εκτέλεση.

Η επίκληση του άρθρου VII(1) γίνεται προκειμένου να ξεπεραστούν οι τυπικές προϋποθέσεις που εφαρμόζονται για τη συμφωνία διαιτησίας στη βάση του άρθρου II (2).

Στη σελίδα 31 του οδηγού γίνεται αναφορά σε σύσταση που εγκρίθηκε από την επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για το Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο (UNCITRAL) στις 7.07.2006 και συστήνονται τα εξής:

«επίσης το άρθρο VII παράγραφος 1 της Σύμβασης για την αναγνώριση και εκτέλεση των Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων που έγινε στη Νέα Υόρκη στις 10.6.1958 θα πρέπει να εφαρμοστεί για να επιτρέψει σε κάθε ενδιαφερόμενο μέρος να χρησιμοποιήσει δικαιώματα που μπορεί να έχει σύμφωνα με το νόμο ή τις συνθήκες της χώρας στην οποία γίνεται επίκληση μιας

συμφωνίας διαιτησίας έτσι ώστε να επιδιώξει την αναγνώριση της εγκυρότητας της εν λόγω συμφωνίας».

Στην αναφορά επίσης για την σχέση μεταξύ της Σύμβασης της Νέας Υόρκης και του εθνικού δικαίου του Κράτους, στο οποίο ζητείται η εκτέλεση στη σελίδα 32 του οδηγού, αναφέρεται ότι τρεις περιπτώσεις πρέπει να διακριθούν:

(α) Τόσο η Σύμβαση της Νέας Υόρκης όσο και το Εθνικό Δίκαιο έχουν κανόνες σχετικά με τα ίδια θέματα. Στην περίπτωση αυτή η Σύμβαση υπερισχύει του Εθνικού Δικαίου εκτός εάν η εθνική νομοθεσία είναι ευνοϊκότερη. Σε ορισμένες περιπτώσεις το Δικαστήριο θα πρέπει να παραπέμψει στη νομοθεσία που εντάσσει την Σύμβαση στο εσωτερικό δίκαιο.

- *Η Σύμβαση της Νέας Υόρκης δεν περιέχει κανένα κανόνα σχετικά με ένα συγκεκριμένο θέμα. Σε αυτή την περίπτωση τα Δικαστήρια θα εφαρμόσουν το εθνικό τους δίκαιο ως συμπλήρωμα της Σύμβασης της Νέας Υόρκης.*
- *Η σύμβαση της Νέας Υόρκης αναφέρεται ρητά στην εθνική νομοθεσία. Σε αυτή την περίπτωση τα Δικαστήρια οφείλουν να εφαρμόσουν την εθνική νομοθεσία στο βαθμό που τους επιτρέπει η Σύμβαση.*

Επανερχόμενη στη Συμφωνία Διαιτησίας παρατηρώ ότι στο άρθρο 11(1) της Σύμβασης γίνεται αναφορά σε έγγραφη συμφωνία διαιτησίας και όπως αναφέρεται στη σελίδα 50 του οδηγού: «Το άρθρο 11(2) ορίζει ώς εκ τούτου ένα μέγιστο μέτρο που δεν επιτρέπει στα Συμβαλλόμενα Κράτη να απαιτούν πρόσθετες ή πιο απαιτητικές τυπικές προϋποθέσεις βάσει του εθνικού δικαίου με βάση τις τρέχουσες διεθνείς εμπορικές πρακτικές, το άρθρο 11(2) έχει όλο και περισσότερο γίνει κατανοητό ως μια διάταξη που δεν αποκλείει την εφαρμογή από τα Συμβαλλόμενα Κράτη λιγότερο αυστηρών μέτρων ως προς τον τύπο»

Η πιο πάνω ερμηνεία του άρθρου 11(2) βρίσκει υποστήριξη στο άρθρο VII (1) το οποίο έχει στόχο να επιτρέψει την εφαρμογή οποιωνδήποτε εθνικών ή διεθνών διατάξεων που μπορεί να είναι πιο ευνοϊκές για το κάθε ενδιαφερόμενο μέρος.

Με βάση τα πιο πάνω κρίνω ότι η Αιτήτρια μπορεί να επικαλεστεί το άρθρο 7(3) του Περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμου 101/87 στη βάση της αρχής του ευνοϊκότερου δικαιώματος και μπορεί να παρουσιάσει τα δικόγραφα της διαιτησίας ως τη γραπτή συμφωνία περί διαιτησίας. Το άρθρο 7(3) αναφέρει τα εξής:

«1.....
2.....
3. Θεωρείται γραπτή η συμφωνία περί διαιτησίας αν περιέχεται σε έγγραφο που φέρει την υπογραφή των μερών ή σε ανταλλαγή επιστολών, τέλεξ, τηλεγραφημάτων ή άλλων μέσων τηλεπικοινωνίας που καταγράφουν την σχετική συμφωνία, ή στην ανταλλαγή εκθέσεων απαιτήσεων και υπερασπίσεως στις οποίες περιέχεται ισχυρισμός του ενός των μερών για την ύπαρξη συμφωνίας περί διαιτησίας χωρίς ο ισχυρισμός αυτός να ανακρούεται από τον άλλο των μερών. Αναφορά στην σύμβαση σε έγγραφο άλλο που περιέχει ρήτρα διαιτησίας, συνιστά

συμφωνία περί διαιτησίας αν η σύμβαση είναι γραπτή και η αναφορά είναι τέτοια ώστε να καθιστά τη ρήτρα αυτή αναπόσπαστο μέρος της σύμβασης.»

Η Αιτήτρια επισύναψε στην αίτηση της ως τεκμήριο 11 την παράκληση για Διαιτησία, στην οποία επισύναψε αντίγραφα των εγγυήσεων στις οποίες υπάρχει η ρήτρα διαιτησίας και ως τεκμήριο 14 την απάντηση της Καθ' ης η αίτηση στη παράκληση για Διαιτησία, στην οποία επιβεβαιώνει ότι κάθε μία από τις εγγυήσεις περιέχει ρήτρα σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στη παράγραφο 40 της παράκλησης για Διαιτησία και ως τεκμήριο 17 την Έκθεση Απαίτησης της Αιτήτριας και την πρωτότυπη Έκθεση Υπεράσπισης της Καθ' ης η αίτηση η οποία στάλθηκε με ηλεκτρονικό μήνυμα. Κρίνω ότι με την κατάθεση του συνόλου των εγγράφων αυτών η Αιτήτρια έχει συμμορφωθεί με τις πρόνοιες του άρθρου ΙΙ στη βάση της αρχής του ευνοϊκότερου δικαιώματος.»

Ερχόμενος στα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης και σύμφωνα με τα ως άνω, η μη προσκόμιση του πρωτότυπου της Συμφωνίας Διαιτησίας δεν μπορεί από μόνος του να αποτελέσει καλό λόγο για τη μη έγκριση της παρούσας αίτησης. Οι λόγοι που οδηγούν σε αυτή τη παράλειψη είναι απόλυτα σχετικοί και στην προκείμενη περίπτωση ο λόγος που προβλήθηκε είναι απόλυτα δικαιολογημένος. Επομένως καταλήγω ότι οι ως άνω λόγοι ένστασης δεν έχουν έρεισμα και ως εκ τούτου απορρίπτονται.

Σύμφωνα με τους λόγους ένστασης 3, 4 και 8 η εγγραφή και/ή αναγνώριση και/ή εκτέλεση της Διαιτητικής Απόφασης δεν πρέπει να εγκριθεί διότι η Καθ' ης η αίτηση δεν δυνήθηκε να παρουσιάσει την υπόθεση της, ένεκα του τρόπου χειρισμού της διαιτητικής διαδικασίας από το Διαιτητικό Δικαστήριο (Άρθρα ν.1(β) και ν.2(β) της Σύμβασης της Νέας Υόρκης). Ότι η Καθ' ης η Αίτηση δεν είχε ειδοποιηθεί προσηκόντως για τη Διαιτητική διαδικασία - άρθρο ν(1)(β) του Ν.84/79 και ότι η Αίτηση είναι πρόωρη και/ή καταχρηστική αφού η Καθ' ης η Αίτηση έχει ήδη καταχωρήσει κατά/ή περί την 13η Σεπτεμβρίου 2018 την Ειδοποίηση Έφεσης με αριθμό CL-2018-000953- στο HIGH COURT OF JUSTICE BUSINESS AND PROPERTY COURTS OF ENGLAND AND WALES COMMERCIAL COURT μέσω της οποίας εξαιτούνται για διάφορους λόγους την ακύρωση και / ή τον παραμερισμό της επίδικης διαιτητικής απόφασης που προσπαθούν μέσω της παρούσας να εγγράψει η Αιτήτρια.

Παρατηρώ ότι η καταχώρηση της έφεσης/αίτησης παραμερισμού της Καθ' ης η Αίτηση στην Αγγλία από μόνη της και μάλιστα μετά από πάροδο τόσο μεγάλου χρονικού διαστήματος και δεδομένου ότι η Καθ' ης η Αίτησή είχε γνώση όλων των διαδικασιών σύμφωνα με όσα η Αιτήτρια ισχυρίζεται στην ένορκη δήλωση προς υποστήριξη της αίτησης, αφού αυτές επιδίδονταν στη διεύθυνση εγγεγραμμένου γραφείου της στην Κύπρο, δεν μπορεί να έχει έρεισμα στα γεγονότα της υπόθεσης και αυτό στη βάση των ισχυρισμών του Άγγλου δικηγόρου XXXXX Botiuk (ΕΔ Botiuk) από την οποία προκύπτουν δύο βασικοί ισχυρισμοί:

(α) ότι η Καθ' ης η Αίτηση συμφώνησε προφορικά με την Αιτήτρια να μην διεκδικήσει τον οφειλόμενο τόκο τον οποίο στη συνέχεια διεκδίκησε μέσω της διαιτητικής διαδικασίας για τον οποίο

παρατηρώ ότι στην ενδιάμεση απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού ημερομηνίας 5.10.2015 στην αίτηση παραμερισμού της αίτησης εκκαθάρισης της Καθ' ης η Αίτηση (Τεκμ. 28 στην ΕΔ Κώστα), η Καθ' ης η Αίτηση πρόβαλε εντελώς διαφορετικούς ισχυρισμούς από αυτούς που προβάλει τώρα, ότι δήθεν είχε προφορικά συμφωνήσει με την Αιτήτρια ότι αν κατέβαλε την κύρια οφειλή, τότε η Αιτήτρια δε θα διεκδικούσε οποιοδήποτε ποσό τόκων (παράγραφος 13 της ΕΔ Σωτηρίου).

Συγκεκριμένα στη 2η παράγραφο της σελίδας 3 της εν λόγω απόφασης αναφέρονται τα εξής:

> *«Ως προς το ισχυριζόμενο ποσό, ο ενόρκως δηλών αναφέρει ότι αυτό δεν είναι εκκαθαρισμένο, διότι η απαίτηση δεν είναι ξεκάθαρη και αδιαμφισβήτητη και πιο συγκεκριμένα για τους λόγους που αναφέρει στην ένορκη του δήλωση, οι οποίοι σχετίζονται με την προέλευση της κατάστασης, καθότι δεν έχει ετοιμαστεί από εγκεκριμένο ελεγκτή ή λογιστή, στο ότι δεν γίνεται αναφορά στο εκάστοτε υπόλοιπο έτσι ώστε, σε συνδυασμό με τον τόκο, να υπολογιστεί για να διαφανεί το τελικό ποσό της απαίτησης που εν πάση περιπτώσει αμφισβητούν όχι μόνο το ποσό που προκύπτει από τόκους με βάση την απαίτηση των αιτητών στην εναρκτήρια αίτηση, αλλά οι αιτητές στην παρούσα αίτηση [δηλαδή η Καθ' ης η Αίτηση στην παρούσα] αμφισβητούν την χρέωση, λέγοντας ότι υπάρχουν διαφορές στις χρεώσεις και/ή υπερχρεώσεις τόκων. Επιπρόσθετα ο ενόρκως δηλών, αναφέρει ότι δε γίνεται αναφορά και επεξήγηση ως προς τις ημέρες καθυστέρησης και γενικά δεν γίνεται επεξήγηση για το πως προήλθαν τα ποσά που αναγράφονται και που δικαιολογούν την απαίτηση των αιτητών στην κυρίως αίτηση και που να καταδεικνύουν το αδιαμφισβήτητο της απαίτησης. Περαιτέρω, ο ενόρκως δηλών με ετοιμασία σχετικού καταλόγου, καταδεικνύει ότι υπάρχουν διαφορές στα ποσά, ακόμα και με τα ίδια τα δεδομένα των αιτητών, ως επίσης υπάρχει και αναντιστοιχία που έγκειται στο γεγονός ότι υπάρχουν χρεώσεις τόκων που χρονολογούνται πριν την ημερομηνία που έχει συμφωνηθεί στο τεκμήριο 3 [ήτοι στη Συμφωνία Διαιτησίας], το οποίο υπογράφτηκε κατόπιν πιέσεων. Επιπρόσθετα των πιο πάνω, ο ενόρκως δηλών αναφέρει ότι οι αιτητές είναι ικανοί να εξοφλούν τα χρέη τους, από τη στιγμή που οι ίδιοι οι αιτητές στην εναρκτήρια αίτηση αναφέρουν ότι οι αιτητές στην παρούσα αίτηση εξόφλησαν το κεφάλαιο με δόσεις και ότι το ισχυριζόμενο ποσό προέρχεται από τόκους και η οποιαδήποτε εξόφληση μπορεί να γίνει με δόσεις.»*

Τα ως άνω καταδεικνύουν ότι τα όσα ισχυρίζεται τώρα αποτελούν προϊόν μεταγενέστερων της σκέψεων και δεν μπορούν να ληφθούν καθόλου υπόψη από το Δικαστήριο. Περαιτέρω, η Καθ' ης η Αίτηση παραλείπει να προσκομίσει οποιαδήποτε γνωμάτευση Άγγλου δικηγόρου ως προς το κατά πόσο μια γραπτή συμφωνία όπως η Συμφωνία διαιτησίας θα μπορούσε νομικά να τροποποιηθεί προφορικά ώστε να μη διεκδικούνται τόκοι. Τέλος, οι ισχυρισμοί αυτοί δεν είναι λογικοί. Ποια θα ήταν η αντιπαροχή για την Αιτήτρια αν αποδεχόταν την πληρωμή της κυρίως οφειλής μετά από τόση καθυστέρηση χωρίς να διεκδικήσει τους τόκους; Αν η πληρωμή θα γινόταν νωρίτερα απ' ότι ανέμενε η Αιτήτρια, θα μπορούσε το γεγονός μιας γρήγορης πληρωμής να θεωρηθεί λογική αντιπαροχή.

(β) ότι η Αιτήτρια δεν επέδωσε ορθά τα έγγραφα της διαιτητικής διαδικασίας στην Καθ' ης η Αίτηση. Σε σχέση με τον ισχυρισμό αυτό σύμφωνα με την ΕΔ Σωτηρίου (παράγραφος 14) όσο και στο

Τεκμήριο 2, ΕΔ Botiuk προβάλλονται ισχυρισμοί ότι η Αιτήτρια δεν προχώρησε με το σωστό τρόπο επίδοσης των εγγράφων της διαιτησίας και συγκεκριμένα στην παράγραφο 12 της ΕΔ Botiuk αυτός ισχυρίζεται ότι τα έγγραφα έπρεπε να σταλούν με υπηρεσία ταχυμεταφορών (ή ιδιοχείρως) και με email. Μια απλή ανάγνωση του σχετικού όρου 10.2 της Συμφωνίας Διαιτησίας είναι αρκετή για να διαπιστώσει κάνεις ότι τέτοια υποχρέωση δεν υπάρχει. Συγκεκριμένα στον Όρο 10.2 της Συμφωνίας Διαιτησίας αναφέρονται τα εξής:

> *«Κάθε ειδοποίηση, δήλωση, αξίωση ή άλλη επικοινωνία που αφορά στην παρούσα Σύμβαση θα θεωρείται ότι έχει δοθεί επαρκώς ή ότι έχει κοινοποιηθεί εάν παραδίδεται ιδιοχείρως (αυτοπροσώπως) ή μέσω διεθνώς αναγνωρισμένης υπηρεσίας ταχυμεταφορών ή εάν έχει αποσταλεί μέσω τηλεομοιοτυπίας ή ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.*
>
> *Σε περίπτωση που δεν έχει παραληφθεί νωρίτερα, κάθε ειδοποίηση, δήλωση, αξίωση ή άλλη επικοινωνία που αφορά στην παρούσα Σύμβαση θα θεωρείται ότι έχει γίνει ή κοινοποιηθεί ως ακολούθως:*
>
> • *Εάν έχει παραδοθεί ιδιοχείρως (αυτοπροσώπως) ή μέσω διεθνώς αναγνωρισμένης υπηρεσίας ταχυμεταφορών κατά την ημερομηνία παράδοσής της στη διεύθυνση του παραλήπτη.*
> *...*
>
> • *Εάν έχει αποσταλεί μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (email) κατά την ημερομηνία αποστολής του ηλεκτρονικού μηνύματος.»*

Προκύπτει από τα ανωτέρω ότι η Αιτήτρια είχε την υποχρέωση όπως παραδοθούν διά χειρός τα έγγραφα είτε στη διεύθυνση εγγεγραμμένου γραφείου (που είναι ίδια με τη διεύθυνση επικοινωνίας που καταγράφεται στη Συμφωνία διαιτησίας) είτε με email είτε με έναν από τους άλλους τρόπους.

Ως εκ των ανωτέρω και βάσει των όσων αναφέρονται στην ΕΔ Κώστα είναι πρόδηλο ότι ακόμη και αν είχε αλλάξει το email επικοινωνίας της Καθ΄ ης η Αίτηση, από τη στιγμή που η Αιτήτρια επέδωσε μέσω ιδιώτη επιδότη (και άρα διά χειρός) όλα τα σχετικά έγγραφα στη διεύθυνση εγγεγραμμένου γραφείου της Καθ' ης η Αίτηση που είναι και η διεύθυνση επικοινωνίας της Καθ' ης η Αίτηση βάσει του όρου 16 της Συμφωνίας Διαιτησίας, η επίδοση που έγινε ήταν βάσει των προνοιών της Συμφωνίας Διαιτησίας. Το γεγονός αυτό (ότι δηλαδή η επίδοση έγινε στη διεύθυνση εγγεγραμμένου γραφείου που είναι ίδια με τη διεύθυνση επικοινωνίας βάσει της Συμφωνίας Διαιτησίας) δεν αμφισβητείται από την άλλη πλευρά. Και ακόμα και αν αμφισβητείτο, οι ένορκες δηλώσεις επίδοσης βρίσκονται στο φάκελο του Δικαστηρίου και μιλούν από μόνες τους (βλ. Τεκμήρια 10-13 και 27). Ως εκ τούτου βρίσκω ότι η Καθ' ης η Αίτηση έλαβε γνώση της διαδικασίας και είναι τουλάχιστον αστείο να γίνεται προσπάθεια υποτίμησης της νοημοσύνης του Δικαστηρίου με επιχειρήματα τύπου ότι παρόλο που η επίδοση ήταν στο εγγεγραμμένο γραφείο, η Καθ' ης η Αίτηση δεν έλαβε γνώση και έπρεπε να της σταλούν τα έγγραφα και με email ενώ τέτοια υποχρέωση περί αποστολής των εγγράφων με 2 διαφορετικούς τρόπους δεν υφίσταται βάσει της Συμφωνίας Διαιτησίας. Το γεγονός ότι η Αιτήτρια επέλεξε να αποστέλλει τα σχετικά έγγραφα και με

email δεν αναιρεί το γεγονός ότι υποχρέωση είχε να τα στείλει μόνο με ένα από τους κατονομαζόμενους τρόπους. Όσον αφορά την υποτιθέμενη ειδοποίηση περί αλλαγής του email επικοινωνίας της Καθ' ης η Αίτηση βάσει των όσων αναφέρονται στην παράγραφο 13 της ΕΔ Botiuk, δέχομαι τις επισημάνσεις της ευπαιδεύτου συνηγόρου της Αιτήτριας:

(1) Το email ημερομηνίας 17.10.2012 που επισυνάπτεται ως Τεκμήριο είναι στα Ρωσικά. Καμιά μαρτυρία δεν υπάρχει αναφορικά με το ποιος το μετέφρασε στα Αγγλικά και ως εκ τούτου δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη.
(2) Από τη μετάφραση του εν λόγω email προκύπτει ότι δε φαίνεται καν το email του αποστολέα.
(3) Μια απλή ανάγνωση του εν λόγω εγγράφου φανερώνει ότι με αυτό δε δίδεται ειδοποίηση αλλαγής του email επικοινωνίας βάσει της Συμφωνίας Διαιτησίας αφού καμιά αναφορά δε γίνεται στη Συμφωνία Διαιτησίας. Αντιθέτως ο κύριος σκοπός του εν λόγω μηνύματος είναι να δοθεί μια νέα παραγγελία άνθρακα για τη Τσεχία.

Περαιτέρω, ούτε στην ΕΔ Σωτηρίου ούτε και στην ΕΔ Botiuk προβάλλεται οποιοσδήποτε ισχυρισμός περί ύπαρξης καλής πιθανότητας επιτυχίας της Έφεσης/Αίτησης παραμερισμού. Ως έχει αναφερθεί ανωτέρω, το βάρος απόδειξης είναι στους ώμους της Καθ' ης η Αίτηση. Το γεγονός της απλής καταχώρησης της Έφεσης/Αίτησης παραμερισμού δε σημαίνει τίποτε. Θα ανέμενε κανείς ότι η Καθ' ης η Αίτηση θα επισύναπτε ως τεκμήριο νομική γνωμάτευση ούτως ώστε να επιχειρήσει να αποσείσει αυτό το βάρος.

Το Άρθρο VI της Συνθήκης της Νέας Υόρκης προνοεί τα εξής:

«Εάν η ακύρωσις ή η αναστολή της αποφάσεως ζητήται από την εν άρθρω 5, παρ. 1, ε, αναφερομένην αρμοδίαν αρχήν, η αρχή ενώπιον της οποίας γίνεται επίκλησις της αποφάσεως, δύναται, εάν κρίνη τούτο σκόπιμον, να αναβάλη ν` αποφανθή επί της εκτελέσεως της αποφάσεως δύναται επίσης,τη αιτήσει του μέρους όπερ επιζητεί την εκτέλεσιν να διατάξη το έτερον μέρος να παράσχη τας καταλλήλους εγγυήσεις.»

Βάσει επομένως του πιο πάνω άρθρου VI, το Δικαστήριο ενώπιον του οποίου επιζητείται εγγραφή της διαιτητικής απόφασης έχει ευρεία διακριτική ευχέρεια να αποφασίσει κατά πόσο θα αναστείλει τη διαδικασία εγγραφής μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας παραμερισμού στη χώρα όπου εκδόθηκε η διαιτητική απόφαση. Ωστόσο, η Συνθήκη της Νέας Υόρκης δεν προνοεί ότι η διαδικασία εγγραφής πρέπει να αναστέλλεται αυτόματα όταν καταχωρείται αίτηση παραμερισμού. Ως η εισήγηση στα Travaux préparatoires, σε κατάλληλες περιστάσεις, μια διαιτητική απόφαση μπορεί να εγγραφεί παρόλο που εκκρεμεί μια αίτηση παραμερισμού της (Travaux préparatoires, Summary Records of the United Nations Conference on International Commercial Arbitration, 17 th meeting [E/CONF.26/SR.17 - E/2704 and Corr.1, E/CONF.26/L.31, L.37/Rev.1, L.43 and L.45]).

Με τον λόγο ένστασης 5 η Καθ' ης η Αίτηση ισχυρίζεται ότι η Διαιτητική Απόφαση δεν κατέστη δεσμευτική και προς τούτο παραπέμπει στο άρθρο ν(1)(ε) του Ν.84/79.

Σε σχέση με αυτόν τον λόγο ένστασης το βάρος απόδειξης των όσων αναφέρονται στο άρθρο V, μετατοπίζεται στους ώμους της Καθ' ης η Αίτηση. Δεν υπάρχει ίχνος μαρτυρίας στην ΕΔ Σωτηρίου αναφορικά με το ότι η Διαιτητική Απόφαση δεν κατέστη δεσμευτική. Ούτε, όπως επισημαίνει η ευπαίδευτος συνήγορος της Αιτήτριας υπάρχει ισχυρισμός ότι εκδόθηκε οποιοδήποτε διάταγμα στην Αγγλία που αναστέλλει την εκτελεστότητα της Διαιτητικής Απόφασης. Ούτε επισυνάπτεται οποιαδήποτε γνωμάτευση Άγγλου δικηγόρου που να αναφέρει οτιδήποτε αναφορικά με τη δεσμευτικότητα της Διαιτητικής Απόφασης. Το γεγονός ότι έχει απλά καταχωρηθεί μια έφεση στην Αγγλία με την οποία η Καθ' ης η Αίτηση αιτείται την έκδοση διαφόρων διαταγμάτων συμφώνως των ανωτέρω, δεν αναστέλλει τη δεσμευτικότητα της Διαιτητικής Απόφασης.

Ως εκ τούτου, τα όσα αναφέρθηκαν στην ΕΔ Κώστα παραμένουν αναντίλεκτα. Στην ΕΔ Κώστα επισυνάφθηκε επίσης ως Τεκμ. 22 βεβαίωση του Άγγλου δικηγόρου, ναυτικού διαιτητή και μεσολαβητή XXXXX Gault με ημερομηνία 13.03.2018 με την οποία βεβαιώνει ότι η Διαιτητική Απόφαση την οποία εξέδωσε την 30.11.2016 ως αυτή διορθώθηκε την 24.12.2016, μεταξύ της Αιτήτριας και της Καθ' ης η Αίτηση, είναι τελική, δεσμευτική και εκτελεστή στο Ηνωμένο Βασίλειο (άρα και στην Αγγλία που αποτελεί μέρος του Ηνωμένου Βασιλείου), όπου εκδόθηκε η εν λόγω Διαιτητική Απόφαση.

Στο κείμενο της ίδιας της Συμφωνίας Διαιτησίας περιλαμβάνεται πρόνοια στην τελευταία πρόταση του όρου 14.2 ότι «.the award of LMAA shall be final and binding for both Parties» και σε μετάφραση ότι «.η διαιτητική απόφαση του LMAA θα είναι τελική και δεσμευτική και για τα δύο Μέρη».

Με τον λόγο ένστασης 7 προβάλλεται ότι η μετάφραση των εγγράφων που έχουν επισυναφθεί ως τεκμήρια στην ένορκη δήλωση που συνοδεύει την Αίτηση δεν πληροί τις προϋποθέσεις του Νόμου του νόμου (Ν.84/79).

Η μετάφραση της Διαιτητικής Απόφασης έγινε από το ΓΤΠ που ως αναφέρεται στην ΕΔ Κώστα έχει ορισθεί ως η αρμόδια υπηρεσία στην Κύπρο για να διεξάγει πιστοποιημένες μεταφράσεις σύμφωνα με την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αριθμό 33.581 της 24.05.1990. Περαιτέρω η μετάφραση της Συμφωνίας Διαιτησίας έγινε από την ίδια μεταφράστρια που έκανε τη μετάφραση της Διαιτητικής Απόφασης αλλά αυτή τη φορά όχι μέσω του ΓΤΠ λόγω του ότι δεν υπήρχε το πρωτότυπο της Συμφωνίας Διαιτησίας ως επεξηγείται στην ΕΔ Κώστα. Η εν λόγω μεταφράστρια προέβη σε ένορκη δήλωση όπου επεξηγεί τι μετέφρασε. Έχοντας υπόψη τα ως άνω κρίνω ότι και οι δύο αυτοί τρόποι μετάφρασης συνάδουν με τις πρόνοιες του εν λόγω Νόμου.

Προβάλλεται ως έβδομος λόγος ένστασης ότι η μετάφραση των εγγράφων που έχουν επισυναφθεί ως Τεκμήρια στην ένορκη Δήλωση που συνοδεύει την Αίτηση δεν πληροί τις προϋποθέσεις του Νόμου του νόμου 84/79. Παρατηρώ ότι στην Κύπρο δύο τρόποι υπάρχουν για

να μεταφραστούν διαιτητικές αποφάσεις και συμφωνίες διαιτησίες: (α) μέσω του ΓΤΠ και (β) με ένορκη δήλωση ιδιώτη μεταφραστή. Δεν είναι ξεκάθαρο τι ακριβώς εισηγείται ο δικηγόρος της Καθ' ης η Αίτηση με την αγόρευσή του. Εάν κανένας από τους δύο αυτούς τρόπους δεν ικανοποιούν τις πρόνοιες της Σύμβασης της Νέας Υόρκης αυτό θα σήμαινε ότι στην Κύπρο καμιά διαιτητική απόφαση δεν θα μπορούσε ποτέ να εγγραφεί. Επομένως η σχετική επιχειρηματολογία που αναπτύχθηκε από πλευράς του ευπαιδεύτου συνηγόρου της Καθ' ης η Αίτηση δεν έχει αντίκρισμα και απορρίπτεται.

Η πρακτική μέχρι σήμερα ήταν οι μεταφράσεις να γίνονται από το ΡΙΟ αφού αυτό έχει καθοριστεί ως η αρμόδια υπηρεσία στην Κύπρο για να διεξάγει πιστοποιημένες μεταφράσεις και ως εκ τούτου θα ήταν δύσκολο για κάποιον να αμφισβητήσει το περιεχόμενο μεταφράσεων που έγιναν από το ΓΤΠ. Στην παρούσα υπόθεση, η μετάφραση της Συμφωνίας Διαιτησίας έγινε από την ίδια μεταφράστρια ήτοι την κα ΧΧΧΧΧ Χατζηπαυλή, από την οποία έγινε και η μετάφραση της Διαιτητικής Απόφασης αλλά αυτή τη φορά όχι μέσω του ΓΤΠ λόγω του ότι δεν υπήρχε το πρωτότυπο της Συμφωνίας Διαιτησίας ως επεξηγείται στην ΕΔ Κώστα. Η εν λόγω μεταφράστρια προέβη σε ένορκη δήλωση όπου επεξηγεί τι μετέφρασε.

Το Τεκμ. 8 αποτελεί ένορκη δήλωση της μεταφράστριας κας ΧΧΧΧΧ Χατζηπαυλή με ημερομηνία 6.09.2017 στην οποία επισυνάπτει ως Τεκμ. Α τη μετάφραση της Συμφωνίας Διαιτησίας από τα Αγγλικά στα Ελληνικά και ως Τεκμ. Β το αντίγραφο της Συμφωνίας Διαιτησίας στα Αγγλικά. Στην ένορκη της δήλωση αναφέρει ότι το Τεκμ. Α είναι πιστή μετάφραση του Τεκμ. Β. Όπως αναφέρεται στην παράγραφο 16 της ΕΔ Κώστα, η μεταφράστρια κα ΧΧΧΧΧ Χατζηπαυλή την ενημέρωσε μέσω της κας Χατζησωτηρίου ότι δεν θα ήταν δυνατό η μετάφραση της Συμφωνίας Διαιτησίας να γίνει μέσω του ΡΙΟ αφού το ΡΙΟ δέχεται για μετάφραση μόνο πρωτότυπα έγγραφα (αυτό φαίνεται και στην εκτύπωση από την ιστοσελίδα του ΓΤΠ που επισυνάφθηκε ως Τεκμ. 21).

Στην ένορκη δήλωση της η κα Χατζηπαυλή (Τεκμ. 8) αναφέρει τα εξής:
(α) ότι είναι πτυχιούχος μεταφράστρια του Πανεπιστημίου του Mainz στη Γερμανία (γλώσσες εργασίας Ελληνικά, Αγγλικά, Γερμανικά)
(β) ότι είναι μέλος της Παγκύπριας Ένωσης Πτυχιούχων Μεταφραστών και Διερμηνέων
(γ) ότι είναι ορκωτή μεταφράστρια για τα δικαστήρια του Παλατινάτου της Ρηνανίας στη Γερμανία
(δ) ότι είναι κάτοχος επαγγελματικής ταυτότητας της Διεθνούς Ομοσπονδίας Μεταφραστών.

Σύμφωνα με τη μαρτυρία που τέθηκε ενώπιον μου το Τεκμ. 19 αποτελεί την πιστοποιημένη μετάφραση της Διαιτητικής Απόφασης από την Αγγλική στην Ελληνική γλώσσα μαζί με το συνημμένο πρωτότυπο της δεόντως κεκυρωμένης Διαιτητικής Απόφασης στην Αγγλική γλώσσα. Η υπογραφή της μεταφράστριας κας ΧΧΧΧΧ Χατζηπαυλή έχει πιστοποιηθεί από τον κ. ΧΧΧΧΧ Χάσικο εκ μέρους του Διευθυντή του ΡΙΟ. Επίσης υπάρχει βεβαίωση της μεταφράστριας κας ΧΧΧΧΧ Χατζηπαυλή με την οποία βεβαιώνει ότι το κείμενο αυτό είναι πιστή μετάφραση του επισυναπτόμενου εγγράφου, ήτοι της δεόντως κεκυρωμένης Διαιτητικής Απόφασης. Το ΓΤΠ έχει ορισθεί ως η αρμόδια υπηρεσία στην Κύπρο για να διεξάγει πιστοποιημένες μεταφράσεις σύμφωνα με την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αριθμό 33.581 της 24.05.1990 η οποία επισυνάφθηκε ως Τεκμ. 20. Επισυνάφθηκε επίσης ως Τεκμ. 21 εκτύπωση από την ιστοσελίδα του

ΓΤΠ η οποία αναφέρει τα εξής: *«Ο Κλάδος Μεταφράσεων του ΓΤΠ είναι η υπηρεσία πιστοποιημένων μεταφράσεων της κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας».* Περαιτέρω αναφέρονται τα εξής: *«Το ΓΤΠ αγοράζει τις υπηρεσίες εξωτερικών συνεργατών για όλες τις μεταφράσεις. Με άλλα λόγια, οι μεταφραστές μας δεν είναι μόνιμοι υπάλληλοι του Γραφείου αλλά συνεργάζονται μαζί μας ως ελεύθεροι επαγγελματίες. Οι εξωτερικοί συνεργάτες απαιτείται να είναι κάτοχοι πτυχίου στη μετάφραση ή/και τη διερμηνεία στις γλώσσες εργασίας τους».*

Ως εκ των ανωτέρω κρίνω ότι τα όσα αναφέρονται στην αγόρευση του ευπαίδευτου συνηγόρου της Καθ' ης η Αίτηση δεν ισχύουν στην παρούσα περίπτωση και οι αποφάσεις στις οποίες με παρέπεμψε, πρωτόδικες ως είναι, δεν ενέχουν παρά μόνο καθοδηγητικό χαρακτήρα όπως ασφαλώς παρόμοιες αποφάσεις, ελλείψει νομολογίας επί τούτου με παρέπεμψε και η ευπαίδευτος συνήγορος της Αιτήτριας.

Στην υπόθεση ALLIANCE BANK JSC v. METROPOL (CYPRUS) LIMITED, (πιο πάνω) αναφέρθηκαν τα ακόλουθα:

> *«Η Αιτήτρια έχει επισυνάψει στην αίτηση της ως Τεκμήριο 3 δεόντως επικυρωμένη (apostille) αυθεντική πρωτότυπη Διαιτητική απόφαση και ως τεκμήριο 4 επίσημη μετάφραση της στα Ελληνικά πιστοποιημένη από το γραφείο Τύπου και Πληροφοριών το οποίο είναι το επίσημο κυβερνητικό τμήμα της Κυπριακής Δημοκρατίας που προβαίνει σε πιστοποιημένες μεταφράσεις. Κατά συνέπεια η αιτήτρια έχει συμμορφωθεί με τις πρόνοιες του άρθρου IV(1){α) σε σχέση με το κείμενο της διαιτητικής απόφασης.»*

Στην υπόθεση Cruz City 1 Mauritius Holdings v. Arsanovia Limited (πιο πάνω) αναφέρθηκαν τα ακόλουθα:

> *«Σύμφωνα με όλα όσα αναφέρονται πιο πάνω, ικανοποιούμαι ότι η αιτήτρια παρουσίασε δεόντως κεκυρωμένο πρωτότυπο της διαιτητικής απόφασης. Αυτή έχει μεταφραστεί στην Ελληνική γλώσσα από το Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών. Αυτό, σύμφωνα με τον αναντίλεκτο ισχυρισμό της κας Αποστολίδου, αποτελεί το επίσημο τμήμα της Κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας για πιστοποιημένες μεταφράσεις, και επομένως επίσημο μεταφραστή όπως ρητώς προνοείται στο άρθρο IV(2). Το Τεκμήριο 12 που αποτελεί την πιστή μετάφραση φέρει τη σφραγίδα του Γραφείου σε κάθε σελίδα. Σύμφωνα με όλα όσα αναφέρονται πιο πάνω, ικανοποιούμαι ότι η αιτήτρια παρουσίασε δεόντως κεκυρωμένο πρωτότυπο της διαιτητικής απόφασης με επίσημη μετάφραση στην Ελληνική, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου IV (1)(α) και (2) του Ν. 84/79.*
>
> *(ii) Συμφωνία Διαιτησίας - άρθρο IV(1)(β) και (2) του Ν. 84/79*
>
> *Η κα Αποστολίδου επισυνάπτει την πρωτότυπη συμφωνία για παραπομπή σε διαιτησία ημ. 6.6.08, ως Τεκμήριο 2. Αυτό δεν έχει αμφισβητηθεί από την πλευρά της καθ΄ ης η αίτηση. Επίσης επισυνάπτεται επίσημη μετάφραση της συμφωνίας από το Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών, Τεκμήριο 3, και υπάρχει σφραγίδα σε κάθε σελίδα του κειμένου. Ως εκ τούτου, ικανοποιούμαι ότι η αιτήτρια παρουσίασε το πρωτότυπο της συμφωνίας διαιτησίας με επίσημη μετάφραση στην Ελληνική, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου IV(1)(β) και (2) του Ν. 84/79.»*

Στην MAGOT INCORPORATION LIMITED v. 1. VEBECA HOLDINGS LIMITED κ.ά. (πιο πάνω) αναφέρθηκαν τα εξής:

«Η ένσταση των καθ΄ ων η αίτηση εστιάζεται στο ότι η επισυναφθείσα μετάφραση της διαιτητικής απόφασης και του μνημονίου στα ελληνικά, κατά παράβαση του άρθρου IV (2) του Νόμου δεν έχει πιστοποιηθεί από επίσημο ή ορκωτό μεταφραστή ή από διπλωματικό ή προξενικό αντιπρόσωπο. Ο κ. Βαφέας στην ένορκη δήλωση του που υποστηρίζει την ειδοποίηση πρόθεσης ένστασης, διατείνεται ότι δεν υπάρχει οποιαδήποτε αναφορά ότι το Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών το οποίο διενήργησε τη μετάφραση στα ελληνικά είναι επίσημος μεταφραστής. Σε απάντησε του ισχυρισμού αυτού, ο κ. Χριστοφίδης στη συμπληρωματική ένορκη του δήλωση, της οποίας η καταχώρηση επιτράπηκε κατόπιν διατάγματος του Δικαστηρίου υποστηρίζει ότι βάσει της ιστοσελίδας του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών, εκτύπωση της οποίας επισυνάπτει (Τεκμήριο 9), το Τμήμα Μεταφράσεων του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών είναι το επίσημο κυβερνητικό τμήμα το οποίο παρέχει πιστοποιημένες μεταφράσεις. Ο κ. Βαφέας στην απαντητική ένορκη δήλωση του υποστηρίζει ότι το επισυναφθέν Τεκμήριο 9 στη συμπληρωματική ένορκη δήλωση του κ. Χριστοφίδη απλά περιγράφει το Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών ως το κυβερνητικό τμήμα για την ετοιμασία πιστοποιημένων μεταφράσεων. Κατά τον κ. Βαφέα, ότι πιστοποιείται με τις ελληνικές αποδόσεις των επίμαχων εγγράφων είναι το γεγονός της μετάφρασης και όχι της επικύρωσης της απόφασης, κάτι που δεν μπορεί να κάμει ο μεταφραστής. Αυτό το οποίο παρατηρώ είναι ότι το Τεκμηρίου 7 περιλαμβάνει μετάφραση στα ελληνικά της διαιτητικής απόφασης και του μνημονίου καθώς και φωτοαντίγραφο του αγγλικού κειμένου της διαιτητικής απόφασης και του μνημονίου. Όλες οι σελίδες του Τεκμηρίου 7 φέρουν τη σφραγίδα του γραφείου Τύπου και Πληροφοριών. Στην τελευταία σελίδα της ελληνικής μετάφρασης βεβαιώνεται ενυπογράφως ότι το κείμενο αυτό είναι η πιστή μετάφραση του επισυναπτόμενου εγγράφου το οποίο, όπως έχω αναφέρει αμέσως πιο πάνω, είναι η διαιτητική απόφαση και το μνημόνιο. Στη συνέχεια επιβεβαιώνεται, επίσης ενυπογράφως, ότι η υπογραφή πάνω από την ως άνω βεβαίωση είναι της μεταφράστριας XXXXX Μιλτιάδους. Αμέσως κάτω από την υπογραφή που επιβεβαιώνει την υπογραφή της μεταφράστριας υπάρχει η ακόλουθη αναφορά:

Για Αν.Διευθύντρια
Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών
ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Όπως έχει ήδη αναφερθεί, η πλευρά του αιτητή διατείνεται ότι το τμήμα μεταφράσεων του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών αποτελεί το επίσημο τμήμα της Κυβέρνησης για την ετοιμασία πιστοποιημένων μεταφράσεων. Στηρίζει δε τη θέση αυτή στην ιστοσελίδα του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών, εκτύπωση της οποίας επισυνάπτεται στη συμπληρωματική ένορκη δήλωση του κ. Χριστοφίδη (Τεκμήριο 9). Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το Τεκμήριο 9 παρήχθη μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή.

Όπως αναφέρθηκε στην πρόσφατη υπόθεση Λευκόνικο Χρηματιστηριακή Λτδ v. .Χρυστάλλα άλλως Στάλω Χριστοδούλου ECLI:CY:AD:2016:A364, Πολ. Εφεση 6/2011, ημερ. 15.7.2016:

«Σύμφωνα με τις πρόνοιες του Άρθρου 36 του περί Αποδείξεως Νόμου Κεφ.9, το Δικαστήριο μπορεί για σκοπούς ορθής απονομής της δικαιοσύνης και αφού λάβει υπόψη του όλα τα περιστατικά της υπόθεσης, να μην αποδεχθεί ως μαρτυρία οποιοδήποτε συγκεκριμένο έγγραφο

ή αρχεία ή είδος εγγράφων ή αρχείων. Μια τέτοια περίπτωση θα μπορούσε να συμβεί εάν διαπιστωθεί ελαττωματικότητα του ηλεκτρονικού υπολογιστή ή λανθασμένη λειτουργία του (R. V. Cochrane (1993), Crim. L.R., 48).»

Στην υπό εξέταση υπόθεση η πλευρά των καθ΄ ων η αίτηση δεν έχει αμφισβητήσει μέσω της συμπληρωματικής ένορκης δήλωσης του κ. Βαφέα την αυθεντικότητα ή τη γνησιότητα του Τεκμήριο 9. Συνεπώς, θεωρώ ότι υπάρχει το ασφαλές υπόβαθρο ώστε να βασιστώ επί του περιεχομένου του. Στην πρώτη σελίδα του Τεκμήριο 9 υπάρχει, μεταξύ άλλων, η ακόλουθη αναφορά:

"The Translation Section is the official Government department providing certified translations. The Section undertakes translations for both members of the public as well as other Government departments. For translations that don't need any certification, you may contact the Pancyprian Union of Graduate Translators and interpreters http://www.pancyuti.com or any private translation agency"

Τα όσα περιγράφονται αμέσως πιο πάνω αποτελούν την καλύτερη διαβεβαίωση, κατά την άποψη μου, ότι το τμήμα μεταφράσεων του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών συνιστά το Επίσημο Κυβερνητικό Τμήμα για πιστοποιημένες μεταφράσεις. Έχοντας δε υπόψη μου ότι η μετάφραση της διαιτητικής απόφασης και του μνημονίου στα ελληνικά διεκπεραιώθηκε από μεταφράστρια του συγκεκριμένου τμήματος καταλήγω ότι η συγκεκριμένη μετάφραση προέρχεται από το επίσημο κυβερνητικό τμήμα, το πλέον αρμόδιο να προβαίνει σε πιστοποιημένες μεταφράσεις. Με βάση τα όσα αναφέρω αμέσως πιο πάνω, καταλήγω στο αναπόφευκτο συμπέρασμα ότι ο αιτητής πέτυχε να ικανοποιήσει την προϋπόθεση του άρθρου IV(2) του Νόμου 84/79 για πιστοποίηση της μετάφρασης από επίσημο μεταφραστή. Συνεπώς, οι σχετικοί με το ζήτημα αυτό λόγοι ένστασης των καθ΄ ων η αίτηση απορρίπτονται.»

Παρόμοιο σκεπτικό ακολουθήθηκε και στην MNV Zrt. N. GRATIO HOLDINGS LTD (πιο πάνω).

Στην πρόσφατη απόφαση του κ. Μαλαχτού, Π.Ε.Δ. στην οποία αναφέρθηκε ο δικηγόρος της Καθ' ης η Αίτηση στην υπόθεση Intersputnik International Organization of Space Communications (Διεθνής Οργανισμός Διαστημικής Επικοινωνίας ΙΝΤΕΡΣΠΟΥΤΝΙΚ) v. ALRENA INVESTMENTS LIMITED Αρ. Αίτησης 32/2012, με ημερομηνία 19.01.2018 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού παρόλο που αυτός έκρινε ότι η μετάφραση της Διαιτητικής Απόφασης μέσω του ΓΤΠ δεν ικανοποιούσε τις προϋποθέσεις της Σύμβασης της Νέας Υόρκης, έκρινε ότι η μετάφραση των σχετικών συμφωνιών μέσω ιδιώτη μεταφραστή ο οποίος προβαίνει σε ένορκη δήλωση τις ικανοποιεί.

Καθίσταται με τα ως άνω πρόδηλο ότι τόσο η μετάφραση της διαιτητικής απόφασης όσο και η μετάφραση της Συμφωνίας Διαιτησίας πληρούν τις προϋποθέσεις της Σύμβασης της Νέας Υόρκης. Επομένως ο σχετικός λόγος ένστασης δεν έχει έρεισμα.

Προβλήθηκε στην ΕΔ Σωτηρίου ότι η εγγραφή της Διαιτητικής απόφασης είναι αντίθετη με τη δημόσια πολιτική. Αν και ο ανωτέρω ισχυρισμός προβάλλεται γενικά και αόριστα στην

παράγραφο 28 της ΕΔ Σωτηρίου, χωρίς να αποτελεί λόγο ένστασης και ως εκ τούτου δε θα έπρεπε να εξεταστεί. Εν πάση περιπτώσει στην υπόθεση Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας της Κένυας v. BANK FUR ARBEIT UND WIRTSCHAFT AG, (1999) 1 ΑΑΔ 585 γίνεται αναφορά στην έννοια της δημόσιας τάξης στην οποία καθορίζεται *«ότι περιλαμβάνει τις θεμελιακές αξίας που μια κοινωνία σε δεδομένη χρονική περίοδο αναγνωρίζει ότι διέπει τις συναλλαγές καθώς και άλλες εκφάνσεις της ζωής των μελών της με τις οποίες είναι διαποτισμένη η καθιερωμένη έννομη τάξη».* Είναι, όπως αναφέρεται περαιτέρω στη πιο πάνω απόφαση, υπό αυτό το πρίσμα που θα κριθεί κατά πόσο υπάρχει στην προκειμένη περίπτωση αντίθεση προς την δημόσια τάξη της Δημοκρατίας.

Όπως έχω αναφέρει και πιο πάνω ένας τέτοιος λόγος ένστασης δεν προβλήθηκε αλλά ούτως ή άλλως σύμφωνα με τη νομολογία μας εφαρμόζεται με εξαιρετική φειδώ και σε εξαιρετικές περιστάσεις και δεν έχει τεθεί ενώπιον του Δικαστηρίου οτιδήποτε που να δικαιολογεί την αποδοχή αυτής της θέσης.

ΚΑΤΑΛΗΞΗ:

Με όσα προσπάθησα να εξηγήσω πιο πάνω είναι η κατάληξη μου ότι κανένας από τους προβληθέντες λόγους ένστασης δεν έχει έρεισμα και ως εκ τούτου κατάληξη μου είναι να εγκρίνω την αίτηση και να εκδώσω διάταγμα ως το αιτητικό Α της αίτησης.

ΤΑ ΕΞΟΔΑ:

Τα έξοδα ακολουθούν το αποτέλεσμα και επομένως αυτά θα είναι υπέρ της Αιτήτριας και εναντίον της Καθ' ης η Αίτηση όπως αυτά θα υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή και θα εγκριθούν από το Δικαστήριο.

(Υπ.) .....

Χρ. Γ. Φιλίππου, Α.Ε.Δ.

Πιστό αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

Subject: Civil/Other Actions/Final

Αναφορά: Αίτηση εγγραφής αλλοδαπής απόφασης

cylaw.org: Από το ΚΙΝΟΠ/CyLii για τον Παγκύπριο Δικηγορικό Σύλλογο